

Kõrgeste aiustatud

Õp. hra M. J. Eifenile

Fartus

Tanumeeses Wälja-andja poolt.

M. Tamm'e

Waimulikud

laulud

I. anne.

Kristliku meele ja elu edendamiseks

1. Maar 16 (17), 9. müttel.

Jurjewis.

Schnafenburg'i trüff.

1897.

Эстляндская Евангелическо-Лютеранская Консисторія симъ удостоверяетъ, что къ печатанію этой книги со стороны сей Консисторіи препятствій не имѣется.

Ревель, Вышгородъ, 18-го Іюля 1897 г.

№ 1019.

Вице-Президентъ,
Генераль-Суперъ-Интендентъ: Л. Хёршельманнъ.

За Секретаря: Ад. Кёлеръ.

Дозволено Цензурою. — Юрьевъ, 27 Ноября 1897 года.

I. Kristlik õpetus.

1. Elusõna.

1. Elusõna, selge hallik —

Taewast alla hoowaja,
Tõuudu eluks annad kõigil,
Kes end wõtiwad awada:
Kes kui lilled närtsinemas
Luitund päikse palawal
Nuttispäil ju norutsemas
Hallikale ihkawalt.

2. Mis on sinuta see maailm?

Pime org, mis wangimaal;
Mis on sinutagi taewas?
Täädwalt lutfus lõbusaal;
Mis on sinuta kõik elu?
Weidrat moodu, sõge surm;
Mis on surmgi weel kest pelu?
Kole öö — kuu, koiduta.

3. Elusõna, sina paistad,

Annad sooja ühtlasi;
Tsegi ja awad põrgu
Ja ka taewariigigi;
Patusleid ja hüiad hirmul
Laiast elust oimusest;
Kuid ka katad kinni armul
Kahetseja iga süü.

4. Weel ka Kohtumõistjat kartma

Õpetad, kes õigust teeb;
Ka weel armastama Issa,

Kellel piikmeel armus keeb;
 Jumalatti, kes ann'd ainu
 Armsa Poja ohwriks just,
 Kellel tasus patu-painu,
 Kelles pat'leid armastab.

5. Elusõna, kes sind kuuleb
 Jäädwat õndsust tootad sell':
 Kuid see ainult, kes peab sinu,
 Saab kord seda enesel'.
 Sind nüüd tahan ikka hoida
 Looja sõna, Waimu mõet;
 Mita mind siin maa peal wõita
 Ja seal kroon mul pärida!

2. Sul on igawese elu sõnad.

1. Oh kuis rõõmsalt ligineme
 Sulle, Issand Jeesus Krist!
 Oh kuis taga igatseme
 Sõna ewangelist!
 Ara meid Sa iial lase
 Kuuljad olla asjata;
 Meie meelde tee sell' ase
 Elawa leekkirjaga!

2. Sinu ette Spetaja
 Meister, meie istume,
 Las' Su magust kõnekaja
 Hoolata me hingesse!
 Speta meid õndsaks saama
 Ja me elu iga ta
 Rasulikut tarwitama,
 Mis nii kiire kaduma!

5. Speta meid hukatuselt
 Armust aegsast hirmuma,
 Saada ihu suremusest
 Waimulikult ärkama!

Õpeta meid meeles pärast
 Sinule kõik tegema:
 Hoolimata ilma karest
 Rahu randa ruttama!

4. Seks meil mõistus awa ise
 Nagu Oma jüngritel
 Tunnistuseks tõelise
 Sõna-küündla walgusel;
 Kuid maailma tõesalgus
 Muuda pilkseks pimedaks, —
 Ise, õige ilma-walgus,
 Paista, et ilm walgust saaks!

5. Mäti ka armu leeki
 Kalla meie südame —
 Ei siis Sinust lahti, seeki
 Meid rõõm ega kurbus tee!
 Siig meil ärgu olgu üheski
 Koorm, mis peale pannud Sa,
 Kuid meist jee kõik peetud miksiki,
 Mis ei Sa wõi sallida.

6. Nii Su sõnal' walgust, armu,
 Tuld ja wäge anna Sa,
 Et jee kaotaks surma karmu,
 Glu jäädwalt ehiks ta;
 Mita meid truult tallel hoida
 Kõik, mis jüda osaks saand;
 Las' tõe tundmist muidki leida,
 Et Sa ilma lunastand!

3. Kolmainule.

1. Maa ja taewa Eooja,
 Glu-ette-tooja,
 Walitsejagi!
 Kaitse kõigest kurjast,
 Hoia ära nurjast

Su laps alati:
 Lase palwes sinule
 Raebada mind waewa pundust,
 Kiita sinu truudust!

2. Ilma Lunastaja,
 Tja Lepitaja,
 Minus Wahemeeš!
 Mita, et su sõna
 Tõega elaks täna
 Usku täis mu sees:
 Nõnda on su süüta surm
 Mind siis surmast wälja ostnud,
 Põrgust taewa tõstnud.

3. Kallis Tõe-Walgus,
 Rõige elu Alguš,
 Pühitseja wael —
 Püha Waim! Oh kuule,
 Anna, et mu luule
 Rii kui hündja-hääl
 Ristifoguduses fiin,
 Kus Kolmainult armu saada —
 Tõtt wõiks tunnistada!

4. Oh Kolmainus Jumal —
 Tee, et käin ma rumal
 Su töes, tarkuses!
 Paljas raam on teadus,
 Kui su sõna-seadus
 Pole pildits sees;
 Kuid on mul see peegel, pilt:
 Head teen waestele siis waewas,
 Öndsust loodan taewas.

4. Jumal on armastus.

1. Sa Jumal oled armastus,
 Rii belwad, mis ma näen:
 Helt koidutäht ja sinawus,
 Eht paik, kus seisma jäen.

2. Eind laulab finust toidetud
 Puu halja oksa pääl;
 Ta lustilooft me õpetud —
 Su armust mölgub meel.

3. Rõik lilled armsalt õitsewad
 Mäe, metsa nõlwadel;
 Su löbu, tegu näitawad
 Rii meie filmadel'.

4. Reik aasa tõuswad hallikast
 Just selged hõbewood, —
 Reist näik' kui peeglist mõnufast'
 Su armastuse hood.

5. Ka pilw, mis joodab janund maad
 Hea, sooja wiimaga, —
 On sinu and, kes ilmamaad
 Eoid palja sõnaga.

6. Et wiferkaar, heit pilwe=eht
 Meil paista tauniste?
 Et ta su armu näitaw täht —
 Sest hiilgab hellaste.

7. Põld wiljal aina lainetab
 Su rohkeist andidest;
 Kes on küll muu, kes awitab
 Rii suurest heldusest?

8. Ka lahtel läikel päikesest
 Su arm meil' ofaks saab,
 Kuid see on ainult säde ject,
 Mis su au wälja aab.

9. Su arm löi ilma ilusa
 Meil' eluasemeks;
 Mis tarwis tegid nõnda ja
 Rõik inimeste hääks?

10. Seepärast, et ei inime
 Su auust pea kahklema,
 Waid sinu armu alate
 Su töödest nägema.

11. Seks kojaks sulle, Looja, auul
 Ja südant ehtigu
 Ja ilmaile ta tänu laul
 Su armust kiideldgu.

12. Ja olgn waeste aitaja
 Ja lahke sõbralik —
 Just nagu armus õhtuja
 Ja sinu kujukil.

5. Kristuse täius.

1. Kus on jumalik meel äras,
 Mis ei põlga patuseid:
 Arm, kel kahel käel weel paras
 Wasta wotta roojaseid?
 Kus kõik wõlad andeks antaks,
 Süüd kõik kinni kaetaksse,
 Ja, kui surmast pörgust öö —
 Glu õndsus kätte kantaks?
 Uju, feda Jeesus Krist
 Kõik teind peastes kuradist!

2. Kust saab rohtu haawadele,
 Kust saab walu waigistust,
 Kust nõuu, troosti südamele,
 Mis nii nõutu, kurb on just?
 Kust küll kogu wäsiind hinged,
 Ülestõusmiste langenud,
 Sihil' tõttjad kinnitud
 Raima teed ehk tuuled winged?
 Ole julge! Jeesus Krist
 Aitab igat hädalist.

3. Kes küll annab elu waga?

Kes küll rõõmu leina-teel, —

Rõigis, mis teeb Jumal aga,

Rahul olemist täit weel?

Kes küll annab lapse-lootust,

Paneb Isa sülesse,

Wõtab mure tühise,

Pajeb näha imet, ootust?

Rõõmusta! ju Jeesus Krist,

Annab elu taewalist.

4. Kes küll annab lapse-meele:

Mlandust — muud kuulata,

Tasandust — ka pilke pääle

Jäada kärsituset,

Armaust — kõik ohwerdada,

Õndjust tunda andmisest,

Alidata heast südamest,

Rõõmsaga koos rõõmustada?

Täna loojat! Jeesus Krist

Jagab elu jumalist.

5. Kes teeb juremist meil' kasuks,

Ega surma näitagi, —

Annab — paljad siit — seal asuks

Pärisosa jäädwasti?

Kes weel lasjab kord peal maada

Seemne heaks, mis külwatud,

Et saaks hästi wõrsunud —

Kewade Ta sõnal saada?

Laula, kiida: Jeesus Krist

Saadab heale sigimist!

6. Oh Sa ainus, kes Sa kõigil

Annad kõik ja oled kõik;

Jumala hea meele käigil

Koos on Sinus taewariik!

Kutsund oled kõik Su juurde,

Kõik ka peawad ilmuma

Su auu-täiust nägema
 Taewa pulma saali suurde!
 Sunnis, kes Sind täielist
 Maitseb ja Su tegemist!

6. Kristlikuks rahuks.

1. Walguse pimedast paista on käskinud Sumal,
 Olu ta annud meil' sündides koidugi rumal:
 Dundku hing, meel —
 Tšsand muist tõstnud ka weel
 Tähts, et mõerduks meel rumal!

2. Tga täht Päikse eel näitku siis selgeste meile:
 Teesus on Kristus küll täna niisama kui heile, —
 Ilka Ta see:
 Tõde ja elu ja tee —
 Tšsand wäes kurjile, häile!

3. Nii see Muu-kuningas elu ja surma võib anda
 Usklikud taewa auus päikjena paistma ka panda,
 Teised keft tuld,
 Kuft neilt kiuus, laimudus kui muld
 Ristiks saa õiglastel' kanda.

4. Kanda nüüd siin see, kui Kristuski ilma peal kandis:
 Rõiges end Tšale alla heal meel el ses andis, —
 Kuid lipuks rist
 Ta oma järel' saab wist,
 Kui waenlased alla pandis.

5. Nüüd aga oleme alles weel risti all sõas:
 Kurat, patt, maailm meid peawad siin küttes ja lõas, —
 Omaft wäest neist
 Jõuudu ei tahtmistest häist
 Wabasta pole meil eas.

6. Siiski sefs Kristuseft saame siin paludes jõuudu
 Waimu wäes ajada eluteelt talwe, ööd, põuudu:
 Rõrb kaob nii meilt
 Ja kes me hoole all, neilt —
 Kaanani saame tões jõuudu.

7. Ajaks nüüd armastus Kristuse vastu meid aga
 Enda ja wendade õnnistust nõudma siin taga:
 Rahu meil saaks,
 Kui käst peal' emana a'aks:
 „Pepita' laske Jumalaga!“

(2. Kor. 5, 20. 21).

7. Ristimise mälestuseks.

1. Jumal=Isa, Poja, Waimu nimel
 Du meid enne ristitud;
 Pärast töötand ise armu=imel
 Täita jeda lepingut.
 Jah, eks püha saakrament ja sõna
 Meile kinnita weel jeda täna:
 Kel on Isjand — õige usk,
 Sel kaob surma hirm ja tusk.

2. Rõnda rõõmsad wõime olla lootes —
 Armust saame õnnistust,
 Kui me hoolsalt, usklikult ja ootes
 Tõele toome tunnistust:
 Et on ainus süüta Tall ja waga
 Pepitand meid püha Jumalaga —
 Surres ristisamba peal,
 Makstes meie wõlad seal.

3. Wõi! Kas suri Ta siis nalja pärast,
 Püha Jumal=inine?!
 Ei, Ta suri meie patu pärast,
 Et jääks kurat rahule
 Süüdfi andmast Armu=Jumalale —
 Digusega hinged jätta talle:
 Suri Käemees meie eest,
 Peastis Jumal kiusu seest.

4. Kaebada ei kuradil nüüd õigust —
 Teesus maksnud meie süüd!
 Argem aga ise näitkem leigust,
 Tuimust Peastjal' tänuks nüüd!

Rui me lunastusest ei pea lugu,
 Bäärt küll ristinime pole jugu:
 Sest siis armu põlgame,
 Mis a'as surma Jeesuse.

5 Hirmus sõtku' armu! — seft tõe-meeli-
 Lunastajat tänada:
 Ei Ta falli pilk'-jaid, wale=keeli
 Isjand, Isjand! sõnaga, —
 Waid Ta tahab, et me töö ja tegu
 Teda kiitku — elu pühinegu:
 Siis Ta sõbrad oleme
 Ja Ta riigis elame.

6. Armuriigis, nüüd siin risti kandes,
 Iseennast salates,
 Süüdlastele süüd ka andeks andes
 Rui Ta tegi kannates!
 Nõnda oleme Ta jüngrid tõega,
 Ühtmeelt peame armus kui wend õega:
 Kutstud ühes lootuses —
 Kindlad omas töötuses.

7. Sest et ristisel Jeesu surma maetud
 Upub wana=Adam sees;
 Aga ka Ta tõusmise wael aetud
 Ilmub meist uus=Adam ees
 Seisuse poolt wähe alam roojast,
 Saadud Armuhallikast keft roojast —
 Kristusest Uuu=kuningast,
 Sündind Waimust, Jumalast.

8. Käst ja ewangelium tall' andwad
 Oma=rinda warmjaste;
 Püha koguduse käed tad kandwad
 Oma=hõlmas armjaste;
 Ehk kui pärast poole ta ka ägab, —
 Leiagi, kes temaga kõik jägab —
 Siiski omas südames
 Rahu, rõõm tal iganes.

9. Vangeb aga meil kord muldne maja,

Eiis ta peaseb risti alt:

Unustada võime häda-aja,

Unustust saame Wägewalt;

Oleme nüüd Kristuse-wäes preestrid,

Oleme siis Tema auus kõik Gestrid.

Dh kuis õnnis, õnnis põlw,

Kus Tall — Issand, Tempel, wõlw!

10. Mifs siis Wägewamalt auustud lugu

Ilus, armas Dalle pruut!

Pead weel ilma pühmeist siin suurt lugu?

Seal Peig ootab anda suud!

Aja uni, wõitle, wõida, walwa:

Et ei „jaadan“ külge märki salwa!

Muidu õuue igawest

Wiibid oma laiskusest!

(Jlm. 21, 9–27).

8. Warjupaik.

1. Dh kes Sa kastel, päitse paistel lilled toidad walja
pääle;

Dh kes Sa noori kaarnaid taewa all ei unustagi tääl,

Ta kes Sa jänusurmas hirwe juhatab wee oja —

Dh Halastaja, anna ka just tarwilist me ajale!

2. Sult rahu palume, — ei mitte, millest puudus
marudes,

Wõi mis ka terawagi mõega peab weel aina tupe sees, —

Waid rahu rinda, mis ka lahingus ei wäri,

Seft et teab ehitand Su sõna kindlail sambul kaljule.

3. Meil' anna lootust, Issand, sinu pääl, ei siis
küll hukka saa;

Meil' anna armastust, mis surmas jääb ja pääle surma ka;

Meil' anna usku tugewat, mis ilmaft ifka wõitu saab

Ta tuleriidal päälegi weel lauldes tänu tunnistab!

4. Tõest patused me oleme, ei wäärt neid andeid pole me;
 Sa halastad, kui süda tusal igatseb Su järele;
 Siis kuule meidki nagu Jakobit, kui hoidis ümbert Sind:
 „Ei lase ma, ei lase ma Sind, Issand — õnnista Sa
 mind!”

5. Ei iial tõuka Sina põgenejat Oma koja seest,
 Ei rõhul roogu murra Sa, ei suru imbil tahkest;
 Käed awad Sa ja ütled nüüd ja ikka südametele:
 „Mu juurde tulge kõik, kes waimust waesed, koormal olete!”

6. Sest tulge kõik, kell kõrwu talli rõõmusõnum ulatas,
 Mis ükskord karjastele wäljal inglirwägi kuulutas:
 „Su tulnud Rahuwürst ja walguš — peletama pimedust;
 Ta elu ongi, ja Ta ife hea, ta koorem kerge just!”

9. Lunastajale.

1. Armas Lunastaja,
 Minu sõbraks saa!
 Kui siis iial mingit waja,
 Eks Su arm mind awita?
 Saadad ära waewa,
 Tuhid elulaewa
 Kuni kutsud taewa.

2. Kui mu sõber Sina, —
 Jäägu ilm siis nüüd;
 Sinu ristist kēpil mina
 Eoodan jaawat taewa hüüd,
 Ehk teed laia wõtku
 Muud küll julgelt sõtku' —
 Surma juhu tõtku.

3. Kui mu sõber Sina, —
 Rahul alate;
 Taewas tänu hõiskan mina,
 Teesus, Su auu-nimele!
 Seal Su uime kiitus
 Meie ainus wiitus, —
 Kõlaga Su kiitus!

10. Raahu.

1. Kõrgel seisis päike taewas,
 Walged pilwed looril ees;
 Meri oli waitne; laewas
 Seistes tüüril mõtetes
 Nägin ma kui nägemise
 Poolelt ilmsi — une sees:
 Ilma Lunastaja ise —
 Kristus seisis minu ees.

2. Oh kuiis lehwiswad Tema
 Walged riided tuule käes!
 Oh kui suureks muutus Tema —
 Ilma täitis Wägimees!
 Tema pea — see puutus taewa,
 Käed Ta laotas laiali
 Kõiki õnnistades aewa
 Maa ja mere otsani.

3. Rinnas kandis südamena
 Tema punal päikese;
 See sealt loitis leekidena —
 Kiirgas heldust ilmale.
 Selle päikse kiired näitsid
 Orna walgust üle maa,
 Armu-soojusega täitsid
 Külmemadki kohad ka.

4. Kellad kõstsid helinaga
 Gemalt armsail healtella,
 Sest kui lillist ahelaga.
 Dõmbaswad iluga
 Meie laewad luitkedena
 Oma poole rannale,
 Kus linn puutus — üsna tenna
 Silma peagi minule.

5. Majad kuldse tornidega

Olid selle linna sees;

Miad ala haljusega

Lehkajiwad tema ees.

Rahu walitjes ses linnas,

Baewa ei seal teinud töö;

Ilmu hiilgas itka hinnas,

Seda warjanud ei öö.

6. Walges riides inimesed

Käisid puhta teede peal,

Palmiofsad rohilesed

Haljendasid käes n il seal.

Tuliwad faks wastamisi

Üksteist tutwad tundsiwad,

Armastuses wenna wiisi

Suud üksteisel andsiwad,

7. Ja siis waatsid üles poole

Lepitaja südame,

Millest hoowas were=woole

Päikse tiirtel hellaste.

Wiimaks öndsalt kolm furd hüüdsid

Teesust Kristust Peastjana

Teda hulgal pühaks kiitsid.

„Uuu Sull! Önnistegija!“

II. Kristlik aasta.

11. Kristuse tulemiseks.

1. Jeruusalemi, nüüd rõõmsalt tõtta:

Su Kuningas auul wastu wõta,

Ta eesli seljas tulemas.

Dee puista Dalle lilledega,

Räed pea ja kõrgel palmidega:

Siis sinuase jääb Kuningas!

2. Dh wäeta — wägew Walitseja!
 Dh möegata — suur Wõitleja!
 Dh Rahuwürst — täis wõimust, auu!
 Küll ilma-wõimsad tahtsid tihti
 Su juure sulgu' teed, — kui ühti
 Sa tegid tühjaks nende nõuu.

3. Ei Su riik siit maailmast ole,
 Kuid siiski iga riik siin kole,
 Kui pole saand Su alamaks;
 Jah, usufõnol ehitatult
 Su hulk lääb ilma läkitatult,
 Et sinna Sull' teed walmistaks.

4. Kii, kuhu Sa siis, Issand, asud —
 Seal tasanewad lainte lasud
 Ja waikib torm Su sõnal wast:
 Sa tuled hukatuse-maale,
 Et elu tõsta uue ra'ale —
 Seal patust, jurmast usinast'.

5. Dh truu ja armu-rikas Issand;
 Meid patt ja surm on väga tüssand,
 Dh tule meile appi ka!
 Su suur on häda, tule warmfalt
 Meid uuendama rahus armsalt,
 Mis wastu ilm löönd mäsama!

6. Dh lasse oma Walgus wõita:
 Maailmast pimedus kõik heita
 Ja kustutada waenu löös,
 Et elaks meie ja kõik rahwad
 Kui wennad ühenduses wahwad
 Su Isa suure koja sees!

12. Sumal on meid armastand.

1. Nüüd laulgem rõõmsast' Sumalale,
 Kes on meid nõnda armastand,
 Et oma Poja kaduwale

Maailmale Ja lätitand,
Et kõik, kes uskwad Selle fiske,
Need ei saaks teisi suremisse.

2. Oh armas Jeesus, tule meile
Siis südamesse elama
Ja paista heldest' paganaile
Ka oma elu-walgega.
Ring wiimaks wii meid waewast warsalt
Siit Su auuriiki rahus armsalt!

13. Jõulupuu.

1. Oh jõulupuu, sa lahke läike
Mu peale saadad armsaste,
Snn mul, kui Jeesus jõulu-Päike,
Ka paistad nii mu hingesse!

2. Oh jõulupuu, sa kingid kannad
Küll mitmelegi meele heaks;
Mu Jeesus! Sina aga annad
Meil' elu igaweseks eaks.

3. Oh jõulupuu, su kaunis ehe
On haljas üleüldseni:
Nii igawese rõõmu nähe
Meid täidab taewas alati.

4. Oh jõulupuu, kuis ilusaste
Su juures kõlab laste laul;
Eks taewas õndsad kenamaste
Weel hõiska inglitega auul?

5. Oh Jeesus, kallis jõulu-Päike!
Et paista ikka meie sees,
Siis taewa rõõmus suur ja wäike
Sind täname Su trooni ees.

14. Jõuluks.

1. Oh walgust, mis näind usklik film
Petlema wäljalt täna!
Oh imet, mis sealt kuuleb ilm,
Et sündind lihaks Sõna!

Dh arm, mis ilmus Jumalalt,
Et saatis Poja ülewalt
Rämeheks patustele:
Nüüd ilm, kes Loojast langenud
Ja surma hülka mõistetud —
Saab usus elu jälle!

2. Kes tundwad tõsist Jumalat —
Ja Poega Jeesust Kristust,
Ei walitse neid enam patt,
Nad mõistwad elu-küstust;
Ehk küll neid narriks peetakse
Ja wale-wangiks neetakse —
Neid Poeg teind siiski wabaks:
Nad käiwad eluwalguses
Petlemast paistwas alguses,
Kui surm ka neid siin tabaks.

3. Sest eluaeg kui jõuluöö
On ainult neil tões walge,
Kell' ilmund Selle armutöö,
Kes Ise Dts ja Alge.
Dh jõulu-Päike, paista Sa
Siis üle kõige ilmamaa,
Et saaks ilm walgust, sooja!
Kel weel Su sõra ei näe film,
Sel usk on umbne, arm on külm —
Uuus lootus läind kõik looja.

4. Kuis sel ööl laulis ingliskoor:
„Uuu Jumalale tõrges!“
Nii laulab nüüdki wana, noor,
Kes pole pagan, tõrges.
Tah, rahu tunneb kõigi rind,
Kel usus seista elu-hind
Ka siis, kui maa peal waewas;
Sest ehk neil küll siin ahastust
Ja pilkajateist pahastust —
Neil jūdames kui taewas:

5. Neil rõõm on olla Issandas
 Kui teised rõõmsad patus;
 Nad teadwad, et Krist-kuningas
 On kaitsemüür ja katus;
 Neil hirmu pole elu eest,
 Ei lahku ära usuteest,
 Mis wiib meid maa pealt taewa;
 Nad käiwad Jeesu järele
 Ja kandwad risti rõõmsaste,
 Ei karda ühtki waewa;

6. Nad tundwad armu Sumalat
 Ja õiget kohtumõistjat;
 Ei salga elu tulewat,
 Ei waimu sel teel mõistjat;
 Neil elu on üks püha hool,
 Nad ise jelle ilma sool —
 Täis usku, armu, lootust;
 Ei suud neil süra jurma-raud,
 Ei wea neid wangi kole haud —
 Neil igas hädas ootust;

7. Nad armus on täis kannatust,
 Ei enne surma wäsi;
 Neil pole halpust, edewust —
 Neil tööd teeb waim kui käsi
 Nii kaua kuni tuleb õõ,
 Mil seisma jätta päewa töö,
 Mil maksab Issand palga.
 See palk on Tema selge arm,
 Meist tehtud töö kõik tühi põrm,
 Kui Issandas ei alga.

8. Seft Issand, Snnistegija —
 Me Arst ja Alwitaja!
 Su hoolde anda tänuga
 Kõik, mis meil iial waja:
 Siis kõik, mis teeme tulu toob,
 Kui hing Su armu-wäge joob

Rui hirm, kel on suur jänu.
 Oh Jeesus, helde Bahemees!
 Meid aita kõige häda sees —
 Siis taewas saab Sull' tänu.

9. Gest fiin meil meel ei mõista weel
 Su heldust hästi tunda;
 Ei kiita ka Sind küllalt keel,
 Siin sonime kest unda;
 Kuid sonimine lõpeb siis,
 Kui käes on püha paradiis —
 Siis hakkab alles täius;
 Siis igawene jõulurõõm
 On meie elu, meie soov —
 Ges Su auu, armu laius.

10. Küll igawest siis kiidame
 Su armu, wäge, suurust
 Ja inglitega liidame:
 Siis tänama Su truust.
 Mis mõistatus meil oli siin,
 See on seal selge rõõmu-wiin —
 Paul meie töö ja tegu.
 Jah, püha, püha, püha seal
 Kuul hõiskab kooris meie heal:
 Krist Jeesus walitsegu!

15. Aasta lõput.

1. Kuis kadund aasta päewad! —
 Nii kōit peab lõppema,
 Mis filmad ilmas uäewad,
 Eht kõrw wõib kuulata:
 Kuis ruttu lähwad halliks
 Su juuksed meie peas!
 Kuis jõud jääb kõhnaks, kalliks
 Siin rändamise eas!

2. Kõik lapsepõlwe päewad
 Kui suits nad kaowad;
 Kes meile armsaks jäiwad,
 Need hauda waowad.

Kõik noorus' loote-tujud
 Ja nende lein ja õnn, —
 Kui waht ja taule-tujud
 Geft waft nad läinud on.

3. Ehk armsaks tutwaks saime
 Ja sõbraks käsikäes, —
 Nii kindlalt ühte jäime
 Kui iial oli wäes;
 Kuid surm see äki tuli:
 Üht teise järel wiis, —
 Meil käia käes nii põli
 Dn hualt hauda fiis.

4. Meil elus mitmed waewad
 Ja fiiski kasuta
 Meilt jookswad elupäewad
 Just tühja juttuna.
 Ehk, mis fiis head on elust,
 Kui sa ka wanaks saad?
 Geft, mis sind peastfid pelust —
 Hool, töö uued oliwad.

5. Ja mis fiis korda läinud
 Dn palehigi sees;
 Mis meie walmis teinud —
 Ei kesta aja ees.
 See üfones täna meeles, —
 Kui mööda läinud õõ,
 Siis homme unusteles
 Päind meeleft meie töö.

6. Sa ainult muutumata:
 Dh Isand igawest',
 Ja Su-ga kadumata,
 Kes sündind on Su seest!

Kes südames Sind hoiab
 Sel on, mis ikka jääb;
 Sest muu kõik otja leiab
 Ja maailm hukka lääb.

16. Wana aasta lõpuks.

1. Müüd wana aast on mööda läinud
 Meil Looja Sinu heldusest,
 Ja ehk me jalg küll kõrwal käinud
 Su püha tõsiduse teest:
 Ei ole Sa meid hukka pannud,
 Waid kõik head meil weel rohkest annud.

2. Sest kiidame Sind, Isa, taewas
 Küll kõigest ihu, hinge wäest
 Ja peame meeles rõõmus, waewas,
 Mis ojaks saanud me Su käest;
 Sest teist head aastat jääme lootma —
 Uut armu Sinu armust ootma.

17. Uueks aastaks.

1. Suurt tänu, Issand, sinule
 Müüd meie kiites anname,
 Et wanal aastal lahju eest
 Meid hoidsid, peastid häda seest.

2. Sind palume, oh Jeesus, müüd,
 Et kustuta Sa meie süüd, —
 Et võikime Su abiga
 Uut aastat uuel elada!

3. Kui võtab ilmasi kutsuda
 Meist mõne uuel aastal Sa,
 Siis anna rahu põrmule,
 Ja hing wii taewa rõõmusse!

4. Müüd võta Oma hoolele
 Meid, Issand Jumal, heldeste:
 Siis uue aasta rahuga
 Ka lõpetame lahjuta!

18. Kolme-kuninga päewaks.

1. „Üks tähtist paistab imelist! —
Wist see, mis tõuseb Jakobist,
Kel walitsus on Iisraelis
Ja muudes riikides ka siis“.

2. Nii kõnelesid Seebamaal
Kolm tarka isekeskis sääl,
Ja waatama siis tõttawad
Nut Juudarahwa kuningat.

3. Jeruusalemast auu seest
Si leiagi nad Teda eest,
Waid säält neid ehmatusega
Herodes saadab Petlema.

4. Petlemas tähe järel nii
Müüd leidwad targad ometi,
Wast lapse ühes emaga,
Mis rõõmustab neid otsata.

5. Kui last on kummardand ju nad
Kui oma Auu-kuningat,
Siis andwad Dalle andisid
Küll kulda, mirri, wiirukit.

6. Ka meiltki nõuab Teesufe
Neidsamu andeid omale;
Et saaks Ta riigiks ilmamaa,
Kõik rahwad usuks palwega.

19. Kristuse ilmnimine.

1. Kristus, kes Sa hele walguis,
Ilmund süda surma-ööl, —
Sind on otsta elupalguis (paleus, eesmärk)
Mul Herodesee poolt hool.
Kuid ei leidnud, leidsin ainult
Toredust ja lihameelt;
Siiski iht Sind leida painult,
Si saa troosti ma muult teelt.

2. Rõhutatult ma otsma tõttsin
 Kirjatundjailt Jõsandat,
 Kuid ses mõttes ennast pettsin:
 Tähte Jakobist tea nad!
 Ehk kui pimedate wiisi
 Tutt neil tõusnud walgusest —
 Ei nad muuda harjumisi
 Peastjat otstes natukest.

3. Kui ka templist paistis wasta
 Dhwrutuli, ilu-au, —
 Alimata see kõik wõis lasta
 Seda, keda otsta nõu.
 Siiski ei Jeruusalemaast
 Jeesust mina leidnudki,
 Ehk küll Eluwürsti temast
 Otsisin ma kauagi.

4. Pärast kuulsast linnast wõtsin
 Petlemaske rutata; —
 Üksi teed ma sinna tõttsin,
 Ei saand saatjat soowil ka;
 Kuid pea kohal nägin tähe,
 Selle paistel otsma jäin
 Lootes, et ei muidu lähe —
 Omaks Lunastaja sain!

5. Otsi aga, siis wõid leida, —
 Ära wäsi iialgi,
 Ega ihku hingest heida —
 Sumalast see anneti!
 Kõi ja iffa tõrkumata
 Jõsanda teed usku täis;
 Walgus taewast wõib sind saata, —
 Walgust taewast tähest näis!

20. Walwepäewaks.

1. Kui saatnud ilmlis iha
 Mind elus patule,
 Siis Jõsaud näita wiha

Sa kohut õigeste;
 Kuid nuhtlust ära anna,
 Waid armusüles kanna,
 Ehk ma küll eksinud!

2. Su poole, Jeesus, hüian
 Ma patu häda sees,
 Ma andeksandmist püian
 Su püha filma ees:
 Dh kuule Sa mu palwet,
 Mn hinge ohku, walwet
 Su püha were wael!

3. Dh Püha Waim, Sa hari
 Mind patu roojusest
 Ja aja wing ja wari
 Mul wälja südamest:
 Siis Isa arm mind ehib,
 Su õhk mu ümber lehib —
 Kolmainul' elan ma!

21. Ärge nutke mind, waid eunast!

1. Ärgem nutkem Jeesu walu,
 Ei ta surma üle ka,
 Nutkem esmalt oma elu,
 Patu pärast otsata!
 Pole Talt ei ühtki pattu,
 Ega pettust leitudki, —
 Minult meie pattu tõttu
 Saand Ta haawad, needmistki.

2. Dh mis aitab nutu-kisa
 Teilnal Tema risti all!

Dh mis aitab rahwa rüsa
 Surma hirmus Kolgatal!
 Dh mis aitab kaeblemine
 Inimese Poja teest,
 Kui ei udua hoolsamine:
 Miks Ta suri? kelle eest?

3. Kui ei leita elust kõigest —
 Miski pattu Seesufel;
 On surm patu nuhtlus õigest',
 Paras palk just patusel:
 Siis küll teiste nuhtlust kandis,
 Mis Ta polnud teeninud;
 Siis küll teiste eest end andis
 Surma, et saaks lepitud!

4. Ja siis kelle eest Ta mõitlust
 Pidas, nii et pole teist?
 Kelle eest ka surma eitlust?
 Wendade eest küll, jah meist!
 Ja nüüd Süütut tähel pange
 Kuis kõik waitfellt kannatand;
 Olgu nutu põhjus kange —
 Süütu me eest nuhtlust saand!

5. Kui nüüd kõigest hingest meie
 Tunname ka oma süüd;
 Kui on Peastja ilma täie
 Võla surmas tasunud;
 Kui nüüd patu pärast nutmas:
 Küll siis kannatlikult ka
 Teiste valu omaks võtmas —
 Pühime neil pisara.

22 Lihawõtte hommikul.

1. Tu puhtes lendas lihawõttes
 Maast looke õhku ülesse,
 Sealt kõrgelt — fini laintel tõttes —
 Tõusmiseks laulis rõõmsaste.
 Ja kui nii helkis lōo laul õhust,
 Siis kõlas tuhat healel ilm:
 Oh tõuse maa, sind surma rõhust
 Tu peastnud Looja armu-film!

2. Oh tõuske, tõtte wetesjooned
 Ja kiitke kohal Issandat!
 On tõuse mets, et päikse-jooned

Sind haljendama panewad!
 On tõuske, armsad kannikesed,
 Kes kewadel wast õitsete
 Ja hüüdkе ilma sõnakесed:
 „Arm surma mõitnud täiestе!“

3. Oh tõuske, roidund inimesed,
 Kes talwe-unes suigute
 Ja wangis närtsid hingekесed
 Weel mure-paelus peate;
 Maist puhub Looja wägi läbi:
 Oh laske sisse — eluõhk!
 Kui Simson saatke wangi häbi
 Ja kottastena jätke kõhk!

4. Oh tõuske, leinariides waimud,
 Kel lootus hauda langenud,
 Ja teie piisafilmil kaimud,
 Kelt õite-ilu warjatud;
 Ning teie, meelest juhmiks jäänud,
 Kes eksiteedel hlugute —
 Oh tõuske, — ilm on uueks saanud:
 See ime on, oh märgake!

5. Seft eluwäest küll rõõmustate,
 Mis teie üle oowanud;
 Kuid loodus- kewadena saate
 Ka waimu poolest uuendud:
 Mis kuim, see haljendada püiab
 Ja surnud ärkab elama,
 Kui Looja-Waim me haua hääb:
 „Nüüd käes seks hommik — tõuske ka!“

23. Ülestõusmise pühaks.

1. Ülestõusjel jälle sära,
 Päike, ilu helgiga, —
 Seft et, Issand, Peastja ära
 Mõitnud surma, hana ka!

Kui pead nõrgutas Ta surres —
 Peitsid end õõnuesse,
 Kuid nüüd hiilga, miks ja mures?
 Jäsand elab uueste!

2. Maagi laiuta end rahus
 Selge fini-taewa all;
 Ei meist Jäsand enam lahus,
 Võidetud surm, haud nüüd Tal.
 Võhtnesid ju siis su kaljud,
 Kui käest Waimu andis Ta;
 „Tere!“ tundes rõõmu paljut —
 Ülestõusnul' hüia ka!

3. Ütle nüüd küll mu hing ise! —
 Eks suur püha ole see,
 Mil on Jäsand elu sisse
 Võhtund surma-wallast tee?
 Kuid kas Tema tõusupüha
 Pead ka õiges rõõmus ja?
 Ja kas näitab kõit su iha
 Seda rõõmu täna ka?

4. Kas ja tõusnud Jäsandaga
 Patu=unest surma=ööl?
 Wõi kas oled ahelaga
 Seotud neist weel wangitööl?
 Wõi ehk patukongis peata,
 Tuba päris surma toit?
 Kas ei tõusupüha teata
 Sulle ütski hele toit?

5. Oh nüüd ära enam falli
 Dõde=iket, surew rind;
 Waat', su Jäsand, lõhkus walli,
 Tuli peastma surmast sind.
 Ärka, aja uni ära!
 Tõuse, hüiab Gluwürst;
 Tule, päri taewa sära,
 Jäta surma=kong ja first!

6. Baat' kuis abiks palub warmsalt
 Tema läbilöödud käed;
 Oled hirmu täis, Talt armsalt
 Healitsusi kuuled, näed;
 Ei sind kohutama peagi
 Kari-kartus tagasi;
 Võta julgust, rõõmus teagi:
 Elu, õnn sul jällegi!

7. Alstu uue elu ra'ale,
 Kava magasid küll sa,
 Toeta usus Talle na'-ale,
 Kes ju su eest furi ka!
 Alga aga tõusma üles,
 Kui ka tunned nõrk weel end,
 Küll see kannab na'al, jah süles,
 Kes sind erutas — su Wend!

8. Ära mõtle, arwatele —
 Kuis wõid käia — kava nii!
 Tühi mõtlemine — jõe,
 Tuitab sind, teeb haigeks;
 Ühtki abi ei ta teela,
 Kui sa aga algad ju;
 Jah ta kannab kahe käela
 Sind, kui ise jõuetu.

9. Baat' su Issand surmast tõusnud,
 Et ka sina tõuseksid
 Patu wangist ja Ta jõuus nüüd
 Waba põlwe astuksid;
 Kui end hoopis Talle annad,
 Ahelad sult tõmbab Ta,
 Ja sa näed weel elu wanad
 Taga tühja hauana.

24. Taewamineku pühaks.

1. Gluwürst ja Auu-Issand —
 Oled wägew wõidumees!
 Kuradi Sa wangi wiisand —

Taewas kummardab Su ees!
 Ets ma pea Su ette heitma —
 Süda rõõmu mitte peitma,
 Kui näeb minu usu-film:
 Su auu taewad täis ja ilm?

2. Ma näen minema Sind taewa,
 Näen Sind Isa päral käel;
 Näen — inglite hulgad aewa
 Hüüdwad seal: Uuu Sulle wael!
 Ets ma pea Su ette heitma —
 Süda rõõmu mitte peitma,
 Kui ju taewas hõiskamas,
 Et mu Jhsand — turingas.

3. Ilmamaad, Sa taewa-Päike,
 Täidab kõik Su paiste woogi-
 Müüd Su pühaduse laige
 Tälle taewaliste roog.
 Muul Sind Isa taewa wöttis,
 Rõõmul wäehulk wastu töttis;
 Waene laps siin hüian ma
 Sulle: Hosianna! ka.

4. Ets Su karikat pea jooma,
 Kui näen ma Su armastust?
 Kes saaks mulle hirmu tooma,
 Kui näen ma Su wägewust?
 Oma Kuningat ma usun,
 Kurat, ilm — teid kõrwal' rufun;
 Jeesu nimel elan siin,
 Küll siis igawest kaob piin.

5. Waim ja wägi ainult wõitwad —
 Tee mind neis Sa tuliseks,
 Kuni waenlased kõik heitwad
 Sinu jalge-aluseks.
 Jhsand, Oma riigi rahwaks
 Tee kõik ilm ja waimus wahwaks,
 Et üks kari ilma peal
 Oleks siin ja taewas seal!

6. Sa wõid nüüd kõik kohad täita,
 Pigi olla usklikul;
 Ka mu sisse tulla wäita,
 Südame üks lahti mul:
 Mu Nuu=tuningas, oh tule,
 Minu hinge sõber ole;
 Oa mu sees ikka nii
 Kui Sa taewa troonilgi!

25. Suwiste pühiks.

1. Oh tule taewast Rõõmustaja —
 Meilt saada furbdus kaduma!
 Meil on Sind Trööstjaks wäga waja,
 Kes oleme siin nõuuta;
 Sa wõid meid tõe=teele saata —
 Me peale armulikult waata —
 Sa tarkuse ja armu Waim!
 Sa lehwisid ju üle wete —
 Nüüd lehwi üle südamete,
 Meil täida tundmisega aim!

2. Oh elu Waim, meist puhu läbi,
 Bii hingest wälja surmaw wing
 Ja keela meist kõik halbduš, häbi
 Ring ole meie elu hing!
 Sis lähme usu poolest haljaks,
 Ei waimu=wiljast jää ka paljaks —
 Uus lootus ärkab meie sees:
 Nii wõime waimus siin ju mõista,
 Mis õnn seal pühade seas seista,
 Kus laulda Talle järje ees.

3. Et wõiksime kõik saada pühaks:
 Seks Püha Waim meid pühitse
 Ja lase olla meile ihaks
 Siin Sinu püha tahtmine.
 Oh Waim, kes elutuld tõid taewast,
 Meid peasta ära patu waewast
 Ja täida waimustusega:
 Et juu ja jüda ja kõik meeled,

Kõik rahwad, inglid, kandlekeeled —
Kolmainust kiidaks Otsata!

26. Kolmainuse pühaks.

1. Oh Isa=käsi, mis mind saatnud pikka,
Oh Isafilm, mis truult mind walwanud,
Oh Isa=süda — armust aetud ikka —
Ja saand mu palwest ärdalt liigutud!
Oh juhi Sa mind nii weel edespidi,
Et wõiksin taewa minna otse teed
Ja igaweseks eluks olla südi
Siin armus, õnnes, ehk kui walu, weed!

2. Mu Lunastaja, kes Sa mu eest poonud,
Su werega mind ostnud Sumalal',
Mull' pattude eest andeks=andmist toonud
Ja rahu Sumalaga südamel'!
Oh wõta mult kõik kütked ümbert heita,
Mind wabastada wõrgust täiesti;
Kui kawalus ja kurjus tahtwad kõita,
Siis kaitse mind, mull' wõit too wiimati!

3. Oh Püha Waim, kes sunnid ala=tasa
Ja noomid, trööstid, palwet õpetad,
Meil' Sumalagi rahu kingid ka Sa
Ja usku, armu, lootust annetad, —
Mind walitse ja suru hinge sisse
Mull' Sumala truu lapse=põlwe märk
Ja las' Ta tempel teha mind mu sisse
Täis waitust, palwust, kiitma olles erk!

27. Palwe kewadisel hommikul.

1. Su selge taewa=sina poole
Ja kewadisse õhusse
Mind sunnib igatsuse woole
Räed sirutama ülesse:
Mind õndsaks tee,
Mind õndsaks tee, oh Jeesus!

2. Kui hommit koidab, siis ma warmfalt
Su järel Issand igatsen;

Ja tõuseb päike ilul armsalt,
 Siis hellamalt veel healitsen:
 Mind õndsaks tee,
 Mind õndsaks tee, oh Jeesus!

3. Maa pealt Su püha paradüüsi
 Tee lahtine on usule:
 Kuis tiir käib päikselst wälguwüüsi,
 Mu palwe nii siit taewasse:
 Mind õndsaks tee,
 Mind õndsaks tee, oh Jeesus!

4. Siit kewad' on eeskojaks kõigest
 Su majale, kus igawest
 Sa elad omastega õigest',
 Kes õndsad ju; — ja nõnda sest:
 Mind õndsaks tee,
 Mind õndsaks tee, oh Jeesus!

5. See tarwis mulle usku anna
 Su peale loota kindlaste
 Ja oma armu süles kannata,
 Et truuts ka jääksin Sinule:
 Siis õndsaks teed,
 Siis õndsaks teed, mind Jeesus!

6. Mind lase nii Su lapseks saada,
 Kel süda waga seda wõrd,
 Et waitset lasten istutada
 Kui lill end eedenisse kord:
 Siis õndsaks teind,
 Siis õndsaks teind, mind Jeesus!

28. Hommikku laul.

1. Hjal alles olen elus,
 Loodust näen ja kiidan Sind;
 Ei veel põrmu põues pelus,
 Rõõmustelen nagu lind:
 Mu keel kiitku Loojat auul,
 Hingest tõusku tänulaul!

2. Tänulaul, oh tõuse taewa,
 Kõla üle ilmamaa,
 Kõsta linnuheatel aewa,
 Raja õite õhal ka!
 Kiida Teda, kes meid loond
 Ja õõhirmus troosti toond!

3. Taewa Jsa! Sind ma kiidan —
 Su auu, heldust, wägewust;
 Imestades aega wiidan
 Kuis mind armastad nii just!
 Ei mind ehmatanud oht,
 Uni oli magus roht.

4. Uue elule nüüd ärkan,
 Rõõmus tõuseb minu rind,
 Loodus kihutab, ma märkan,
 Helde Jsa kiitma Sind.
 Kõik, kõik tuleb Sinu käest —
 Ei wäärt miskit omast wäest!

5. Looja! Jsa! hüüdwad rahwas
 Küll Su nime auusalt ka,
 Aita mind tões olla wahwas,
 Dieti Sind armasta';
 Aita, et käin pühaste,
 Issand Jumal, elutee!

6. Jah, nii kaua kui mul läiki
 Weel siin kiusatusel-maal:
 Dõmba, Issand, oma läiki
 Mu hing tolmust igal a'al!
 Nii mind hoia armu wäes
 Kuni kord eesmärk on käes!

7. Ära homwikut mind lase
 Näha, ega päikesi,
 Mil ei imestusel ase —
 Neist mul põue põhjani;
 Puhtas õnnes kiidan siis —
 Jsa Sind — kus paradiis!

29. Õhtu laul.

1. Nüüd waitseks on nii jäänud,
 Ei liigu õhtu-õht;
 Kus kuuldawaks on saanud
 Inglise kait — läind rõht;
 Muis paigus langeb maha
 Wäewõimul pimedus —
 Dh süda, heida paha
 Ja kust saab wiletsus!

2. Ilm uinub une-kaisul
 Ja möödas on ta möll;
 Waitolek rõõmu-paisul
 Ja walul, waewadel.
 Kas rooja ette, taha
 Wõi offaid ilm sull' tõi —
 Dh süda, heida paha
 Ja kõi, mis haawu löi!

3. Kui täna tundsid puudust,
 Siis jeda unusta
 Ja tunne looja truudust,
 Talt õnne armuga.
 Ei efind lammast taha
 Ju jätta Karjane —
 Dh süda, heida paha
 Ja hirm ka täieste!

4. Näed taewas paistmas läigil
 On tähed hiilgusel;
 Sel kombel kindlal käigil
 Ja kuldne wanter teel.
 Kuis tähed taewas näha, —
 Dõst läbi wiib sind ka —
 Dh süda, heida paha
 Ja Isa usu ja!

30. Õhtu palwe.

1. Õhtu ju, Jeesus mu wadust
 Päewategu õnnista Sa,

Et ma rahu saanult, tafa
 Wõin Su jüles uinuda!

2. Poolituks, alatuks
 Meie töö jääb ilmas rändel,
 Kuni muldse ihu endel
 Heidame Su furma wäes.

3. Mis teen ma, kata Sa
 Oma armu pulmakuuel —
 Werewermeid ehteks luuel —
 Triusfega furmani!

31. Õhtu rahu.

1. Zälle õhtu jõuab Üle maa ja wee;
 Rahule ju nõuab Zääda looduske.

2. Minult oja hoolab Sängis kaljuses,
 KärmeSte ta woolab Keerul kallastes.

3. Ükski õhtu talle Seisatust ei too,
 Ükski ruttawale Uuelaulu loo.

4. Nii ka tõttad randa, Süda, minu sees, —
 Rahu julle anda Minult Peastjal ees.

32. Päikese weerul.

1. Head teed, oh kuldne päike! —
 Sa lähed puhkama,
 Mind lõbustand ju läige —
 Ma rahul uinun ka.

2. Oh päike, sina wõttad
 Meilt oma paistegi;
 Head teed! ehk küll siit tõttad,
 Sind näen ma ometi:

3. Siin all, kui tõusen üles
 Ma hommen asemelt,
 Siis waatad — koidu jüles —
 Mu peale ülewelt.

4. Ja kui wiib unes ära
Siit surmaingel mind,
Siis ma leßi taewast sära
Weel alla waatan sind.

5. Ja tänu annan sulle
Su armsa paiste eest,
Mis läkitasid mulle —
Sind waates ilma feest.

33. Suwisel hommikul.

1. Su kahwatanud tähed
Kõik kuldse paistega.
Dõ, sina meilt nüüd lähed —
Päew hakkab tulema!

2. Weel wiibib aina rahu
Maal, metsas, wete peal;
Kuid oksal keset kahu
On ööpik hüüdma teal.

3. See laulab auu ja kiitust
Maailma loojale,
Kel käsi ei pea wiitust
Head andes kõigile.

4. Dõ ajand, Jõsand ära —
Laps, ära kogu sa!
Küll Isa auu ja pära
Saad kord ka pärida!

34. Hommikune rahu.

1. Kuis maa on imelises rahus!
Kuis waitne alles on weel ilm!
Wast metsad kummardawad rahus
Kui kõnniks Sumal metja jall.

2. Ma tunnen end kui uueks saanud:
Oh kuhu on waew, mure jäänd,
Mis mind weel heile wõibutanud? —
Ma häbenen sest koidu kões!

3. Teekäijana ma wotan hoole
 Nüüd ilmast — hädal, õnnel siit
 Kui fillal — tötata Su poole,
 Oh Issand, üle ajajõe!

35. Hommiku laul.

1. Su mööda läinud jälle öö,
 Öö laulab, hommik uuest' kae
 Ja päike hakkab iluga
 Su taewa sõrmas särama.

2. Ja kiirgab keisri kojasse,
 Ja paistab sauna sandile;
 Ja mis ööl oli warjatud,
 See on nüüd jälle ilmunud.

3. Nüüd kiitus olgu Issandal,
 Kes hoidis ingli hoole all
 Meid kõiki öösel armuga,
 Et jäime ilma kahjuta.

4. Küll mõni uinus raskestes,
 Ei lahti enam filmi tee:
 Sest rõõmuista, kes priske weel
 Ja tõsta taewa poole meel!

36. Öhtu lauluske.

1. Su looja läinud päike
 Ja tulemas on öö;
 Su jätnud suur ja wäike —
 Kõik seisma päewa töö.

2. Ei päewa=palaw enam
 Mind mulju muresse,
 Mu heal nüüd sest on kenam
 Küll laulmas Eoojale.

3. Kõik päew Su heldus, Issa!
 Mind laekis teha tööd,
 Ööl walwa meid ja lisa
 Weel armu ja head ööd!

37. Dö-helinad.

1. Noor Taawet hoidis isa lambaid
 Petlema linna aasa peal
 Ja taewatelgi kõrgeid sambaid
 Veel päike weerul kuldast teal:
 Siis karjatses peale tuli
 Jehoowa Baim; ta kuulis seal
 Kuis juur õõhelinate woli.

2. Jah, Jumala auu kiitsid taewad
 Ning tähed hüüdsid üheskoos;
 Seft liikus maa ja mattis waewad
 Ning laulis ühes wetewoos;
 Kuid siiski kostis teise ilma
 See laul, — sealt kajast tuulehoos
 Ja imet ilmutades filma:

3. Jehoowa pale ongi walguis,
 Nii ütles päikse weerew helk
 Ja jellel' wastas eha algus:
 Ta kuue palistus mu k'lk —
 Ning pilwed laulsid kattes eha:
 Me oleme Ta õõne telt,
 Mis keelab lausa Ta auu näha!

4. Kuid kõnel kohas pilweis wesi:
 Jehoowa heal käib läbi meist, —
 Muu-Jasand, ei Ta iial wäsi,
 Ta müristab kui kõrgelt neist,
 Et kõik ilm wõtaks ära tunda
 Ja hoida hukatuse-teist,
 Seft Tema üksnes wõib kõik sun'da!

5. Ta lehwib minu kergeil tiiwul —
 Nii sõnas setka kõhe tuul
 Ja waitne õõhik wastas wiiwul:
 Ma heljun Looja oma suul,
 Ja olen Tema hinge õha,
 Mis puhand juust Ta lehesuul,
 Et kujuk jelles waini ja teha.

6. Me kuuleme muid laulma kiitust,
 Nii ütles maa, miks wait siis ma? —
 Siin langew kaste jättis wiitust
 Ja kostis maale: Nüüd ma ka
 Su lastel' tahan kosu anda,
 Et roosidena õitseda
 Nad woiwad — jäädes rõõmu randa.

7. Me lehkame ja lõbu loome,
 Nii aasad ilma hüüdsid hääd
 Ja nurmed kostsid meie toome
 Teil' tuhat, tuhat wiljapääd,
 Mis tugewuseks annab Sumal,
 Sest need on nälja wõitjad wäed —
 Neid ihkab, olgu tark wõi rumal.

8. Onn olgu teil, kuu laulis kõrgest;
 Onn teil, nii hüüdsid tähedki
 Ja rohutirts maas sirtsus, järgest:
 Tilk kastet toiduks minulgi.
 Siis koergi awas Eoojal' tänu,
 Et kustutand See heldesti
 Ka tema kõrwetawat jänu.

9. Ta joodab meidki, ammus põder
 Ja jõõdab, huikas metsa-lind
 Ning ute ema määgis: Nõder —
 Mu talleke, Ta katab sind;
 Siis krooksus kaarngi pikkamisi:
 Ei maha jätnud Tema mind,
 Waid hoolitseb meid isa-wiisi!

10. Siis tuigi lastis kuulda heale
 Ja pääsuke ka sedamaid;
 Ning laaneft wastas selle peale
 Koor laanelauljaid heledaid:
 Me omad pesad leidnud üles,
 Meid hoiab Sumal uinujaid
 Kui omas rahurikkas jüles.

11. Jah kaua helkisiwad aewa
 Dõ waiksed healte helinad, —
 Siis laulis tult: Koit tõuse taewa,
 Tee lahti ilma wärawad
 Maad andes Uuu-kuningale
 Ja hinged olge usinad
 Uuu-kiitust laulma Jumalale!

12. Müüd tõusis päike üles ilul
 Kuld palgel hiilgwalt taewa teel
 Ja Taawet wirgus kaste wilul —
 Dõ healed alles kõrwus weel;
 Sest nägemisest saadik kõlas
 Keel kandlil tal ja mõlkus meel
 Nii kaua kuni ilmas elas.

38. Dõf mere ääres.

1. Su soigus meri, waiksed wood:
 Ei kuhke, kahke kuule seal;
 Kuid siiski pilwe hõbe toot
 Kuu kiired merde heidab teal, —
 Sest jära üle woode käib
 Ja kaldal kuldana liiw näib,
 Kus rada mul tõe-meele sees
 Dn alla, üles käia ees.

2. Oh, mis kõik märkab waiksel ööl
 Nii merel meie hing ja meel,
 Ei päewal üksti mõelnud tööl,
 Ei juuda täiest' öelda keel:
 Seal heljub ime-kallis leht,
 Mis igawese kodu õhk;
 Seal selge hinge waade, aim,
 Seal naerul juu ja palwel waim.

3. Seal märkab omal' liginend
 Waft õnnistades Jumala, —
 Sa tunned Looja süles end
 Ja kuhu läed — Ja sinuga;

Nii pisarad sult pühitud
 Ja ohakaist saand roosipuud,
 Ning elu-koleduse soost
 Arm luikena käib üles roost.

4. Ja mis find väga ahwardab,
 See armsa näoga näitab full';
 Surm wabaduse toojaks saab,
 Kes elupitsri murrab küll; —
 Kuid teda waatad usaldes
 Sa pühalikus tundmuses
 Kui peigmees, kellel mörseja suust
 On oota wiimist saladust.

5. Küll ju, küll ju! jää wait mu hää, —
 Sest mis käib ööl tuuwalge auul
 Nii läbi meie hingest wael —
 Ei jaks a walda mu laul;
 Seal heljub eedeni hea õht,
 Mis täitnud rahupalme leht;
 Seal aina hinge waade, aim,
 Kus naerul suu ja polwel waim.

39. Suwel.

1. Kiitkem Loojat igal maal!
 Ta õht elu läidab,
 Tema käsi igal a'al
 Heaga meidki täidab.
 Waatke, kuis Ta päitene
 Üle mäe ja orgude
 Paistab walgust, sooja.
 See on ainult pildike
 Sest, kuis meile heldeste
 Hoowab armu Looja.

2. Ükski päitse läike eest
 End ei hoiä pelus;
 Päige walmis igameest
 Kosutama elus.

Enne weel kui inimene
 Ürtab, — rändab päifene
 Waikjelt taewast rada:
 Kutsjub külwi mulla seesi,
 Katab seda külma eesi,
 Head teeb meile sada.

3. Päewad pikad palawad,
 Rahu wähe öösi;
 Palgeist jookswad pisarad,
 Palju teha töösi;
 Kuum ju otse kõrwetab,
 Maapind janust närwetab,
 Lõhkeb põua pärast;
 Wili närtfib wäljal nüüd:
 Isjand, ära arwa süüd
 Meile armu warast!

4. Taewa Sja kuuleb wast
 Oma laste hüüdmist;
 Looja käsul nobedast
 Maal ja merel püüdmist
 Pilweid saata ülesse
 Kästja püha jalgele,
 Kust nad wäge jaawad;
 Wälgul wõita pimedust,
 Elustada wäsimust,
 Arsti' põua haawad.

5. Wikerkaare paneb Waim
 Pilwe hiilgwal kumal,
 Sellest märgatu me aim:
 Lepingu peab Sumal.
 Ta meid kaitseb kahju eest,
 Peastab armul põua käest, —
 Suur sest saagi lootus;
 Kui ju wili walminud,
 Sirbil kofku koristud,
 Siis käes rõõmus ootus.

6. Jäsfand, oh kuis heldeste
 Jagad omad anded!
 Oh kuis oled truiste
 Pidand omad wanded!
 Kõik, mis iial elutseb,
 Sulle tänu ilutseb, —
 Sind, Su andeid tundes:
 Suur Su isaline meel,
 Heldus, arm ja truus weel
 Wabalt kõik, ei fundes.

7. Jäsfand, ristitogudust
 Lase suwe näha;
 Jätka Waimu walitsust
 Teda õitswaks teha!
 Kosuta meid eluwees,
 Tee meid julgeteks usu sees,
 Pane mõel' meil' wõõle;
 Soojenda meid armu wäes,
 Et ka kannatuse käes
 Lähme rõõmsalt tööle!

8. Lase meid hea wiljana
 Põllul walmitseda
 Ja kui wõtab sirbiga
 Lõikja ligineda:
 Meid Su sõnal küpseta,
 Lõikamise tund meist Sa
 Saada mööda warmsalt;
 Pärast raskest lõikamist
 Kogu Sa meid õndsalist'
 Oma aita armsalt!

40. Sügisel.

1. Su suwe-ilu kahwatab,
 Mets kolletab, põld paljaks jääb,
 Wait linnulaulud jäewad;

Ruid Eooja lapsed ohwriga
 Te tänu taewa Isale —
 Teil käes weel kallid päewad!

2. Truu Jumal lastis sigida
 Meil wilja, et nüüd higiga
 Ta ande kodu toome.
 Oh Issand Jeesus, lase Sa,
 Et hoolet ning hea meelega
 Su armust eheta koome!

3. Häid marju kannab wiinapuu,
 Need andwad kallist wiina ju,
 Mis wõib meid rõõmustada.
 Oh õige Wiinapuu ja hüüd,
 Las' meid Su kobaraid ka nüüd
 Uut wäge Sinust saada!

4. Mis Jumal meile osaks ann'd
 Ja meie käed on kokku kann'd,
 Nüüd seisab talwe-waraks;
 Nii kogu hing ja armu-a'al,
 Mis Issand jagab õnne ra'al,
 Et ei läe ristis araks!

5. Sest nii kui ilu aasalt kaob,
 Külma udu sinna peale waob
 Ja härm kõik haljast rikub;
 Nii lõpeb ka kõik ilma au:
 Suur jõud ja kuulsus, hülgaw nõu —
 Neid wari katma tikub.

6. Tuul möllab, mets kõik pragiseb,
 Teekäija marust põgeneb
 Dõforteriise warmjalt.
 Oh Jeesus! meie warjupaik —
 Kui tuleb elumaru, äit' —
 Meid warja see eest armjalt!

7. Küll lehed langwad kõrgeist puist
 Ja peagi põrmuks saawad muist,
 Kust wälja on nad tõtnud.

Oh! oled auus ka inime —
 Kord findki mulda maetakse,
 Kust Looja on find wõtnud.

8. Just nii kui seemne põllumees
 Veel külwab, kui wast talw ju käes,
 Et wõrsuks suiks sest wili;
 Nii ustaw Isa katad Sa
 Ka meie ihu mullaga,
 Et tõuseks Waimu küli.

9. Kuid, nagu üle maa^{ja} wee
 Meist linnud lähwad lõunesse,
 Et päitse poole tõtta;
 Nii Elupäew, me hinged ka
 Su ligi lase lennata,
 Et elu saaks Sust wõtta!

41. Lillekese wastus.

1. Mu isa aias heile
 Kõik oli haljas weel,
 Seal nägin mitut lille ma,
 Mis kaunilt õitsid eel.

2. Kuid tefiti on täna —
 Kõik surnud on nüüd seal.
 Oh kuhu jätte kollased
 Ja punal lilled teal?

3. Oh laps, me Looja käsul
 Nüüd kõik siin magame;
 Kui saadab kewade furd Ta,
 Siis rõõmsast' ärkame.

4. Jah, laps, su lilled puhkwad —
 Nii saad ka puhkama,
 Kust kena kewadine päew
 Sind äratab furd ka.

5. Ning kui sa pifast unest
 Siis ärkad, oleks sa
 Nii rõõmus nagu kewadel
 Su lill näib olema!

42. Öö ja päew.

1. Tälle walguš mõitu saand
Pimedusest eideldest;
Mis öö unde uinutand —
Ärkab peagi päewa fäcs.
Nii ka peame pattu mõitma,
Kui meid tõtnud wõrku fõitma.

2. Siiski mõidu järel waff
Kustub walguš uueste;
Kätte tuleb usinast
Üsna pilkne pime öö.
Dh, mil fangest wastalisest
Saame mõidu täielisest?

3. Jah, ford hommik hoidab ka,
Mis ei iial mõida öö,
Mil peab hoopis kaduma
Pimeduse waimu töö:
Siis meid kogub Jumal taewa —
Teda kiita seal meil aewa.

43. Hommiku laul.

1. Sind tänan Issand südamest,
Et hoidsid ööl mind kahju eest
Ja lasksid tõusta päikese
Nüüd walguš andma kõigile.

2. Dh Jeesus, Õnnistegija!
Ka eluwalguš lase Sa
Mull' selgest' paista südames,
Et wagaš jääksin iganes!

3. Dh tõe Waim, meid awita
Ja mõttes, sõnas juhata:
Siis töö meil hästi forda lääh,
Su auuks ja meil õnneks jääb!

44. Sööma lauluskesed.

a) enne sööma.

1. Oh tule, Jeesand Jeesute,
Meil' võeraks armust lauale
Ja jätka leiba iga päew,
Et jääks meil maha tühi waew!

2. Kui saand ju meie kõhud täis,
Siis aita, kui Su laste seis,
Sind see eest kiita, tänada —
Su meele pärast elada!

b) pärast sööma.

Nüüd tänu, kiitust Sulle toome,
Oh Jeesand Jumal, südamest:
Et toidad meid ja kõiki loome
Hea andidega heldusest;
Sest suurem arm meil' ilmub weel,
Kui Waim meid hoiad elu=teel.

1. Sind tahan Jeesand kiita,
Et täis sai kõhuke;
Su nimel' aega wiita,
Et süütsid heldeste.

2. Oh võta hinge toita
Ka puhta ihu sees,
Siis võtab hingel' koita
Su au siin filma ees!

45. Öhtu lauluske.

1. Su looja läheb päifene
Ja lõpeb seegi päewake —
Ehk küll ta pikk ei olnud;
Kuid elupäike, Jeesute,
Sa paista ikka minule,
Kui öö ka kätte tulnud!

2. Siis weel Su armul hommikut
 Ma näen siin, ehk seal hoopis uut —
 Ei sa ma kuskil wiga:
 Ehk küll siin uinun sügisel,
 Seal kohe kenal kewadel —
 Täis rõõmu ja noor iga.

46. Oh walwa mind.

Nüüd loodus läinud hingusele, oh walwa mind!
 Tu tükib uni laugudele, oh walwa mind!
 Sa oled film, kes walwab taewas weel tähtena,
 Kui mul jäänd filmad uinusele, oh walwa mind!
 Sa walgus, kõrgemal weel paistmas, kui päike kuu, —
 Kui päike, kuu läind weerusale, oh walwa mind!
 Kui meelte ukseid end on sulgund ju ilma eest,
 Siis tee, et hing ei hirmutele, oh walwa mind!
 Oh keela pimeduse wõimu, öö koleduft,
 Mu hinge saatmast tuinusele, oh walwa mind!
 Oh keela ööde niiskes õhus ja warjudes
 Maad andmast patu himudele, oh walwa mind!
 Oh lasse eedeni puist maha mull' une-näos
 Head wilja roaks südamele, oh walwa mind!
 Ka näita mulle kiinituseks töö otja Sa!
 Mis wõtnud ma ette enesele, oh walwa mind!
 Su süles uinuda ma tahan niikaua kui
 Mind äratab Su päike jälle, oh walwa mind!

47. Talwel.

1. Käes on talweaeg, mil külmad ilmad,
 Waihus wiibib laias looduses;
 Maa on kinni pannud omad filmad,
 Puhkab aina suririietes.
 Villed, kui maa õrnad lapsukesed,
 Oma rinnal, kaisus uinuwad
 Nähes und, kuis õhud kewadesed
 Hommikul neid unestih üiawad.

2. Maa, nüüd auust ja oled tehtud lahti,
 Kõik su ilu on kui tuulde läind;
 Üksnes leinale ma leiän mahti,
 Kui ma käin, kus suwel õisi näind, —
 Sest et waates siid mull' tuleb möte:
 Ilma ilu, see on üürife, —
 Taewa poole käigu kõigi tõte,
 Seal on au ja hiilguš põline.

3. Võta märku, armas inimene,
 Ilma üürifestest asjadest,
 Et su elu siin on lühifene —
 Siin sul pole kindlat kodukest!
 Usjata siit otsid jäädwat wara,
 Taewast leiad seda üksine;
 Maalt saad ilmaſt tõttel ainu pära —
 Panipaiga tolmu=riidele.

4. Alga kui suur tõusuhommik koidab,
 Millal wõidulaulud kõlawad, —
 Siis maa sinu kuue wälja loidab,
 Et end seega uuest' ehitad.
 Waat', nii pole sul, ei jää ka ilma
 Mistit maha sinu pärisest;
 Maad sest ainult laſe juhti silma:
 Taewast otsma õnne igawest!

48. Muutumataſe.

1. Maailmad Igawene
 Kõik kannab käte peal.
 Kas mu kaasinimene,
 Tall' laulab meie heal?
 Ta närtſitab küll lehed
 Ja peidab päikeſe;
 Ei huffa ühtki — ehet
 Ilm ſaab Talt uueste.

2. Kui talwe-maru matab

Kõik loodust armuta,
 Ta külma eest siis katab
 Maa walge waibaga;
 Ei näha lusti, mängi, —
 Kõik uinund unele —
 Kui ema kaisju, sāngi —
 Boom, roht ja lilleke.

3. Ja kui ju kätte jõuab

Kord kēna kewade,
 Siis igauks neist jõuab
 Lāis õnne elule;
 See rõõmu-rõke hüiab
 Meil läbi liha, luu:
 Miks su meel kurta püiab?
 Arm, heldus Sumal ju!

49. Jäädaw kewade.

1. Meil õitseb iga aasta

Uus kēna kewade,
 Kuid jäädaw ka see wasta
 Kord tuleb kõigile.

2. Ja ehk ta on küll sinul

Wast wiimseks eluteel;
 Siin aimad seda winul —
 Kuul kās seal ülewel.

50. Igawene aeg.

1. Kui pikk on igawene aeg? —

Mu seletust ses kuule poeg:
 Kui mere äärde lähaks ja
 Ja wõtaks kamalifuga
 Wett wirgaste sealt tõsta;
 Oh millal küll su arust saaks
 Siis merepõhi tahedaks,

Et töö ei enam festa.
 Sa armad; see töö on liig ränk —
 Ei kuiwaks saagi woode säng.

2. Ma usun seda isegi,
 Sest jõed jookswad kangesti
 Ja täitwad ammu seda wõrd,
 Mis sina alandanud merd.
 Nii jookseb jõgedena
 Aeg igawiku meresse.
 Kuft iga aast on tilgake,
 Mis hoowab uuest' jenna. —
 Müüd mõista, anna aru poeg:
 Kui pift on igawene aeg?

III. Kristlik elu.

51. Osadus Issandas.

1. Üks süda, hing, meel oligi
 Kristlaste hulgal esiti
 Kui ühe ihu liikmeil.
 Kuis oli esmalt, olgu wist —
 Kus oled Issand, Jeesus Krist —
 Küll ikka, kui Su riit meil.
 Mita täita — ilma wõita,
 Armu näita
 Pühendusel,
 Sinuga koos ühendusel!

2. Dh kes me waelust tunned Sa,
 Su sõna, saakramendiga
 Tee jõukaks meid usklikka
 Ja kõigiti meid kosuta,
 Et Sa meis ja me sinus ka
 Koos täieneks weel ikka:

Nii, et püiet kobarateks
 Wiljakateks
 Sinult saame —
 Ühtteist ise toetame!

3. Et armsad kõik Sull' südamest,
 Et jagad kõigil' rohkesti käest
 Ja kannatad, ehk etsku.
 Nii olgu süda kõigil' üks:
 Rõõm ühelt, walu teiselt seks
 Kaastundes kõigilt põksu.
 Alla jala kingi taewast
 Peastma waewast
 Kõigil' rahu,
 Ristirahwalt wõtma lahu!

52. Hea nimi.

1. Siin Looja lapsed, seal Ta Poja
 Kaaspärijad ja omandus!
 Mis on weel ülem auu=tooja
 Kui ju see armu=nimetus?
 Seft olgu see, mis üle kõige
 Siin osaks saada ihkame,
 Et Jumala Waim annaks õige
 Ka meil' Ta laste püüdmise.

2. Siis hea ou küll; kuid alles täie
 Auu=õndsuse põlw taewas ees.
 Siin wõerad ja teekäijad meie,
 Seal kõrgel kodus, rahu sees.
 Siin sõda, rist ja wõitlemine
 Ka jurmgi, kuid aeg jõuab jõuus,
 Mil lasteseisus jumaline
 Saab hiilgusele taewa auus.

3. Siis saab see püha ingu kätte,
 Mis ammu talle töötud,
 Kus Jumalast neil' oisa ette
 Uus nimi hiilgwalt kirjutud.

Mis ufus, armus, lootes saanud
 Seestpidi inimesest küll, —
 See on, kui muu kõik surnud, jäänud
 Ja on nüüd ilmsi olekul.

4. Sest rõõmustage, kelle nimed
 On taewa üles kirjutud;
 Kes saand seks osaks armu-imet,
 Need tõest ju õndsaks arvatud;
 Kes uskwad, lootwad — armastawad
 Siin Jumalat, ka ligimest —
 Seal Isalt elu kirja jääwad, —
 Nii hästi kirjas igawest!

53. Jumalast istutatud taim.

1. Oh Isjand, hoiä itka tahtmist, iha
 Su riiti ja Su õigust nõuda siin,
 Ja awa kahetsuse-hallit püha
 Mu waimu kasuks, kui on põuast piin.
 Ma olen, Isjand, ise keft umbrohtu
 Oh kitku see, et ma ei sellest rõhtu,
 Waid Sull' — Su aias — armu-palgaks eel
 Su hoolitsusel haljendaksin weel.

2. Ma tean, et idu, orast, õitset annad,
 Sa taewa aednis, ema külwile
 Ja selle eest hoolt waatmas käies kannad,
 Et ikaldust ei tuleks temale.
 Ma tean, kuis Su truu meel on hoolitsemas
 Küll kõrtki, mis tee ääres fidunemas:
 Sest rõõmustan, et mul Su hoiul on
 Maast tõusta, õitsta, wiljaks saada õnn.

3. Mind oled mulla põuest wälja toonud
 Ja jootnud kastel, söõtnud kiirtega,
 Ja kui mind maru oli maha lõõnud,
 Mind tolmuft jälle üles tõstsid Sa.
 Ma märkan igal päewal imestades

Kuis hea nõu, Jeesand, Sul mind kaswatades:
 Sest annan end Su hoolet's koguni,
 Et taewawiljaks jaat'sin wiimati.

54. Alsus kindel, armust rikas.

1. Eas' mind kindlaste sel põhjal seista:
 Mis Sa, Jeesand, seadnud õndsuseks, —
 Nii kui Sinu sõna annab mõista
 Armuajal Pühast kirjast seks:
 Jeesus Kristus lihasse on tulnud,
 Jumalale ohwritalleks olnud
 Kõik maailma süü eest ristipuul,
 Et saaks patu nuhtlus ära kantud,
 Õndsus usklikuile osaks antud
 Waimus siin, seal ilmsi olekul.

2. Kindel usk mull' anna „aba“ Isa —
 Mõuda õndsust, mis Sult walmistud,
 Et ei riisu tad mult kahtlus wiis,
 Ei waen, pilkijategi suured suud!
 Mind kui Peetrus tunnistada lasse:
 Kristus oled Sa, Su ees mu ase —
 Elusõna ei ma kuule muult!
 Lase mindki nagu Paulus püüda
 Jeesandaks Sind usu läbi hüüda,
 Tões ja waimus teoga truult!

3. Süüta Sa ja ära lasse iial
 Tahtu' armu õndsus - krooniga,
 Et kui Magdala Marial
 Parem osa walitud jaoks ka,
 Mis teeb usus õndsaks ju silmnägu,
 Saadab korda wast heal meelel tegu
 Ja on kannatuses püsiw, wait;
 Njub, loodab kõik, et risti põlga,
 Tunneb kõik head teha kohust wõlga,
 Et Su heldus on ta wara ait.

4. Jah nii lase usus, armus astu!
 Kui laps Su kae kõrwil ilmas mind, —
 Wägilajena, et seista kurja wastu,
 Surres jätta muile wõidu hind.
 Ja ei siiski kõiges ies end liita,
 Waid kui laps Sul olla, erk ehk wiita
 Ilma-rõõmust wangitse mata
 Kindlaste Su truuduse peal lootes,
 Usukaendlal Sinu armu ootes,
 Et see loor eest langeb surmaga.

55. Troost Jeesuse armus.

1. Waikfelt Sinu rinnal armu rikkal —
 Mu rõõm, Jeesus, las' mind puhata;
 Kõik mu walud wiletsusel pikal
 Su truu põuue tahhan heita ma;
 Ei arm jahtu sul, waid tulewaste
 Päewadega palawamaks läeb,
 Ja Su truus ikka selgemaste
 Ajamerde hiilgama weel jääb!

2. Mis on muude arm Su armu wasta,
 Millel määramata kallis hind!
 Kas wõib ajalugu leida lasta
 Küll teist, (otstes läbi kõik maa pind) —
 Mis ei eluwilus ära jahtu,
 Ei ka ilma hukus riffe läe
 Ja kui elu nõrkeb, ta ei kahtu,
 Ega surmaski weel soiku jää?

3. Ehk, mis inimesele weel jäänud
 Armust ilmaorgu alali —
 Eks see kurjil fihutustel saanud
 Segatud siin ohul mitmeti?
 Armu inime siin ihkab walul,
 Saand ta seda, — häda teisiti:
 Tuhat waenlast waritsemas jalul
 Petmas armu, wõtmas elugi!

4. Kuid ilmmõetmata ja põhjuseta, —
 Puhtalt, karskelt ka ja muutmata
 Oled Sa, oh Issand, wiitusetä
 Armastand meid roppa üle maa:
 Ja kui meil nõrk wast-arm ikaldanud,
 Su arm truu, ta pole tüdind sest;
 Kuis Sa igawest armastanud, —
 Jääb ka nooreks Su arm igawest!

5. Oh! kes Sina ärda armul ammu
 Dotad kõiki, kes Sind küsiwad
 Ja Su põuelt otsiwad hinge rammu,
 Mis ka õndsalt neile pakutad:
 Oh mu Issand, — kui mul nutupaisust
 Külmas ilmas segaseks saand film:
 Lase leida Su truult rinnalt, kaisust
 Armu-õndsust, millest tühi ilm!

56. Palwetus.

1. Ma heidan armastuse ette,
 Mis Jeesuses end ilmutand;
 Ma usaldan end armu kätte
 Mis ka mind ussi armastand.
 Ei armu taha endal näita,
 Waid ennast armu merde peita.

2. Oh kuis Sa mind küll kõrgete pidand
 Ja kuis Su hing mind igatseb! —
 Sa armust tõmband nii mu südant,
 Et kõik mu weri Sulle keeb.
 Sa usutaw Arm igawene,
 Müüd walind Sind ma, mind Sa enne.

3. Ma tunnen, et mu oled Sina
 Ja ma Su oma ainult ka,
 Ei maa peal, ei ka taewas mina
 Muist taha õndsust ihata:
 Sa oled mu arm, rõõm ja rahu,
 Muu mõte ei mu rinda mahu!

4. Su päralt on, oh Lunastaja,
Mu süda, elu igamest!
Su armu oli mulle waja,
Et andsid surma minu eest.
Sa hukatuses elu-tooja, —
Sult saab mu süda elu, sooja!

5. Oh Jeesus, tee et Sinu nime
Ma hoiaks silmas, südames:
Et waimus iga kurt ja pime
Saab armu ka Sult iganes!
Nii töös ja mõttes olgu õige,
Mu Jeesus, Sa mul üle kõige!

6. Su kallis, pühas nimes itka
Mu Isa süda awab end;
Sealt „jah“ ja „aamen,“ troosti rikka
Doob meile: Jeesus on me wend!
Mu Jumal! kui teaks hõel ka seda,
Siis armastaks Sind ka ta süda.

7. Nuu olgu kallil Jeesu nimel:
Kus Armuhallik elu loob,
Kust jookswad helduse jõed imel,
Mis seest seal õnnis hulk ju joob.
Kuis maani nad seal kummardawad!
Kuis rietis kätel rõõmustawad!

Me maani siin ka kummardame,
Me rietis kätel rõõmustame.

57. Rõõm Issandas.

1. Issandaga astun teele,
Issandaga kodu ka!
Issandas rõõm täidab meele —
Igawest! Tall' laulan ma.
Küstakse: Kuis käsi käib?
Itka mu-ga Jumal näib!

2. Sumal mu-ga! — Mifs jään araks?
 Sumal mu-ga! — Troost weel on!
 Sumal mu-ga! — Taewas waraks:
 Sumal mu-ga! — Jäädaw önn!
 Küstakse: Kuis käsi käib?
 Itka mu-ga Sumal näib! :|

58. Issanda sulane.

1. Hing, sind on öndjaks tiita,
 Kes seda rõõmuks pead,
 Et Sõna mõõda liita
 Tões, waimus elu tead;
 Kes Sumalale üena
 End kohalt lapseks sead,
 Maailmast hoiad lisna,
 End hoolsalt üles pead.

2. Sa hoiad südant, filma
 Su Issanda pool truult,
 Ei mõerdu Temast illma,
 Ei maitse lõbu muult,
 Ei tule Tal sind waja
 Kord walgult noomida,
 Sa aimad, armastaja,
 Su armsa soowid ka.

3. Sul hoolida on wähe
 Kui Tal riist rõhub sind;
 Sa mõtled: Eks pea lähe
 Ta tahtel fergeks rind?
 Nii naerad pijarfilmil,
 Sul walu wäheneb;
 Ehk tüdind ka wast ilmil —
 Su kallid läheneb.

4. Ta na'al wõid öndsalt nutta, —
 Mis tunneb, tunneb Ta:
 Wõis patu häda wõtta,

Wõib nüüd su walu ka.
 Sell' wõid, mis waewab, pööda —
 Ta jüda armus keeb;
 Hool oli surma pööda —
 Küll terweks findki teeb.

5. Ja on sul hing heal tujul
 Ning jalg käib walguses,
 Siis ilmub päitse kujuk
 Gest pilweid peletes.
 Talt õnnistus kõik tuleb
 Ja wiib sind sinnagi;
 Gest su film Ta peal põleb
 Siit usus alati.

6. Kuis siis su saatus lõbus!
 Kuis käsi hästi käib!
 Kuis teenima sa lõbus
 Tõuul Issandat — mil wõib:
 Küll heal ja halwal ajal,
 Rest waitust, wiletsust
 Ja hiiul, ka leinakajal —
 Sul käia Ta teed lust!

7. Kuis lendab aeg ka ruttu
 Jehoowa käsu all
 Gest kui on mõttel tõttu —
 Ja siis me mindawal:
 Seal usujulgelt sisse
 Saab Isa = majasse;
 Eks seal, kus Issand ise —
 Ka ole fulane?

59. Ma usun.

1. Ma usun, sest küll räägin ma,
 Mis Jumal mulle teind;
 Ma usun, sest ei häbi saa,
 Et tunnistada täind:

Ei õndsust ole saada muult
 Kui ainult Kristuselt;
 Sel on hea osa walitult,
 Kes kuulab kohtlaselt.

2. Ma usun, sest ep armastan
 Mu kilpi, taitsejat;
 Ma usun, sest Ta seltsi jään —
 Seal pole igawat.
 Ja ilmsi ütlen kõigile:
 Mu õndsus ainult Ta,
 Ja kus Tal pole kohane,
 Ei wiibi seal ka ma.

3. Ma usun, ei sest kohku ma
 Ka ahasuste eest;
 Ma usun, sest ei hirmuda
 Ma wõi Ta sõja-teest,
 Waid wõitlen seal kui mehewiis —
 Ei hooli wastasist:
 Sest kes mu kants ja abi siis —
 Sel nimi Jeesus Krist.

4. Ma usun, ära kannan sest
 Mõnd' häda wagusast';
 Ma usun, ei ma lahku sest
 Ka jures Isjandast:
 Sest abi, troosti, head nõuu weel
 Ta annab heldeste
 Ja wiib ka otse surma-teel
 Siit päris elusse.

5. Mind hoia, Isjand, usus Sa, —
 Siis õiget seisust pean:
 Su lipu all käin sõjas ma,
 Tee Kaananigi sean.
 Mu Jofua, Sa käid mu eel,
 Ma astun järele;
 Sind hoiab taga mu hing, meel
 Siin ja seal hoolfaste.

60. Jääge truiks kõik Jeesusele.

1. Jääge Sellel' truiks, kes tuli
Teie pärast ilmale

Ja siin surma walus oli,
Et sest lahti saaksite.

Jääge Sellel' truiks, kes siiski

Jääb, kui maailm hukka läeb, —

Kes, kui ilm kõik tolm ja piisfti —

Põrmu peale mõites jääb!

2. Kõik kaob korra; südamedfi,

Kell' end annud, lõhkewad

Ja wait jääwad huuled needfi,

Mis teid armsalt trööstiswad;

Käfigi, mis oli teile

Toeks ja kilbits — raugeneb

Ja film, mis weel walwas heile,

Hauda homme kaugeneb.

3. Jah kõik sureb: maine, see saab

Haua omal maiseses;

Otsa ilma-rõõm ja töö saab,

Himu kaob seks südames.

Mainus peab mädanema,

Maine leeb peab jahtuma;

Maine sibe kattenema,

Maine õisgi närtsuma.

4. Kuid Muu-Jesand üle põrmu

Seisab ikka, ütleb weel:

Toeta Mu na'al, ära hirmu —

Uju, looda armuteel!

Sest Sell' jääge, kes jääb Jse

Ja kes anda mõib, mis jääb;

Kes, kui saand seks soowimise

Teilt, teid elukirja saab.

IV. Kristlik kord.

61. Elu eesmärk.

1. Oh kuule, ristirahwa sugu,
 Kel püha preester-kuningriik!
 Kas on me elu, hingelugu
 Nii kuidas Issand kästnud kõik;
 Bõi wiitleme veel ilmaaegu
 Ja pikendame patu-dööd,
 Ei kuulutagi armutööd,
 Mis teind Kolmainus, ehk teeb praegu?

2. Eks Jumal-Isa ilma loonud
 Meid oma asemikuina?
 Eks Poeg meid põrgust wälja toonud,
 Et pruudiks saaks meid omal' Ta?
 Eks Püha Waim meid teind siin kojaks
 Ja omaks elu asemeks,
 Kel Jeesus Kristus aluseks,
 Et ilm saaks taewale eeskojaks?

3. Sel koyal jäädwa alusele
 Dn seada abielu müür,
 Kui sündind süda südamele,
 Kui leitud elulaewa tüür:
 Nii kaua kui veel tüüri pole,
 Laew hulgub wiletsuse-weel
 Ja rahuta on meie meel
 Ring ilma elu on kurb, kole.

4. Kuid õnnis elu, püha põli
 Dn abielu seisuses,
 Kui põleb lambis usu-õli

Ja armu-tuli südames:
 Siis selle ilma eluhooned
 Dn ühes taewa-templiga,
 Kust uiklik film näeb pärana
 Tu sealt maa ilu, wete-sooned.

5. Kui aga meest naist, kes üks liha,
 Ei võida armastuse-wöö;
 Ehk kes ei oma himu, iha
 Siin Kristuse sees risti löö;
 Ehk kel ka — püüdes raha, wara,
 Wõi otstes wälist ehet, auu —
 Dn wõtta abikaasat nõu, —
 Need rif'wad abielu ära.

6. Ka maa, mis seda sugu kannab
 Dn ära neetud elukoht,
 Ja waewalt ehk weel leiba annab,
 Ei ometi sealt löpe oht:
 Sest prohwet, preester, õpetaja — (Jeremia 23.).
 Gesmargiks peate olema
 Muil' auusa abieluga,
 Et rifet ei saaks kriislik maja!

7. Kui teil, kes jelles majas sambad,
 Peaks wiga, praygu juhtuma,
 Siis aegamööda aja-hambad
 Siit jõowad müüri, seinad ka:
 Nii kristlik kirik langemise
 Saab siin, — ei lagi, katus pea;
 Sest walitsus, ehk ka küll hea,
 Ei riiki kindlaks tee weel ise.

8. Riik kindel rahwa elu waral,
 Kus see on korras kodudes
 Geskujuks noorel, wäetil, aral
 Tu kaia ifka auususes:
 Kus ei näe halba, kuule walet,
 Ei isa lapsi malguta,
 Ei ema liiga hellita —
 Ei näita ükski jälki palet;

9. Kus kuuleb naene mehe sõna
 Kui Saara kuulis Abramil, —
 Rebekkanagi lõbus, kena,
 Kes trööstjaks oli Jisakil;
 Kus mehel on ka naene armas
 Kui Jakobil ta kallis Roel;
 Kus kaju kannab raha-nael
 Kui Rutil kandis, kes wirt, warmas;

10. Kus paluwad weel mees kui naene,
 Mis puudub, waga Annana —
 Ja Üht, mis tarwis — waimust waene
 Kui Maarja ihkab osaks ka.
 Seta eluks Jumal õnne andku
 Nii sulle, muile, mullegi
 Ja Lalle pulma wiimati
 Meid kord siit armust taewa kandku!

62. Kristlik üksmeel.

1. Meile kõigil' üks seesama
 Õndsus walmistatud on,
 Mida peame pärandama,
 Olgu oht siin ehk ka õnn.
 Seft küll meel
 Taewa=teel
 Ärgu lahku mingi weel!

2. Ühtmeelt on meil kõigil' waja,
 Et siin rõõrad oleme;
 Üksmeel warjupaigaks maja
 Teeb kui sõtta sattume:
 Kästkäes
 Waluwäes
 Siiski meel nii tujus hääs.

3. Ärgu toogu soowid tüli,
 Kus on üksmeel muidu meil;
 Ega äpardagu küli
 Loe-sõna sulaseil:

Seft kus Krist
Ja Ja rist,
Ei seal waenus olemist.

4. Slegi kõiſ wiltu waated —
Ei nad kõiſba meil, ei muil;
Silmas ſeiſku õndsus, aated
Kõitidel kaasuflikuil:
Seft meil põu,
Tga nõu
Tſandalt ſaab koiut, auu.

5. Nii ſiis kõige pealt küll iſe
Püüdkem ſeda igal aal,
Et me elu, olemiſe
Dhwrifs annaks Tſandal:
Nii pillk põit,
Waenul hõit
Raowad taewateel ju kõiſ!

63. Õnnis maja.

1. Dh õnnis maja, kus Sind oodetakſe
Druu hinge ſõber Jeſus Krist;
Kus kõige pealt Suft ſeltſi loodetakſe
Ja auuſtakſe Sinu tulemiſt;
Kus kõigil' tukſub jüda waſtu Sulle
Ja ſilmad rõõmſalt Su peal' waatawad;
Kus igauks on wolmiſ minekulle
Su ſoowi, ſõna bätma uſinad.

2. Dh õnnis maja, kus on koos mees naene
Su armus üheſmeeles täieſti;
Kus kumbkil õndsus üks, waim waene —
Ei uſupõhjaſ mõtle teiſiti.
Kus üheſ nõuus nad Sinuſt kinni hoidwad
Nii ifka, olgu õnn ehk õnnetus
Ja ainult Sinu rinnal rahu leidwad —
Kas olgu ilus ilm ehk ikaldus.

3. Oh õnnis maja, kus ka wäetid armsad
 Su sülle palwekätel kantakse;
 Sa lastesõber truim kui emad warmjad —
 Reid hoolitsed ja waotad rinnale,
 Ehk lubad jalge ette kuulatama
 Su lõbu-kõnesid hea meelega,
 Wõi õppima Su kiitust sõnalbama —
 Sust rõõmustama Õnnistegija.

4. Oh õnnis maja, kus sind tunneb pere
 Küll ikka teades, et Su silma all —
 Ning seks on ühel nõuul tööl wirt ja käre
 Su tahtmist täites teol nii tõekal
 Kui Su truud teendrid ja Su kodakendsed,
 Kes alandlikult, heldelt alati,
 Mis kohus, täitwad, — ega pole rond'sed,
 Ei tüdind, waid just hoolsad piskusti.

5. Oh õnnis maja, kus kõik aru saawad,
 Et rõõm ja mure kõik Sult jaetud on.
 Oh õnnis maja, kus teed terweks haawad
 Ja oled kõigi Arst ja hingeõnn
 Nii kaua, kuni päewatöö saab tehtud
 Ja wiimati kõik sinna läheme,
 Kust tulema Sind Issalt ujus nähtud —
 Su Isa auu ja ilumajasse.

64. Ma tahan oma perega.

1. Ma tahan oma perega

Sind, Issand Jumal, teenida

Kõik oma elu-aja.

Meil majas ole Sina pea,

Ei liiskmed iseendast tea —

Kuis teenida Sind waja.

Pühi tühi maine möte,

Patlit tõte

Meie meeltest,

Koistku tänu Sulle keeltest.

2. Su sõna läbi vägewart
 Su hea Waim tehku nobedalt
 Tões targaks meie hinged
 Ja olgu õigeks walguiseks,
 Et tõest ei keegi taganeks,
 Kui torm ja tuuled winged.
 Iffa rikka annetega
 Jõudu jäga
 Hingedele,
 Hoopis end Sull' anda jälle.

3 Su rahu anna majasse
 Ja ümberkaudse rahwale —
 Meid usus kõida jõudsalt
 Ja lae armus igal a'al
 Kõik kanda ristis, õnne-ra'al
 Täis alandust ja nõudsalt.
 Hüiet, püiet armu nõuda
 Sinna jõuda
 Hinged kandku —
 Kristlastest nii märku andku.

4. Meil lae maja rajada
 Su armu peale ütsinda
 Su helde meele waral;
 Ka las' meid keik öökoledust
 Su abi peagi näha just,
 Et troost saaks meelel aral.
 Pühal ihäl hädatunnil
 Walusunnil
 End Sull' andma,
 Kõik siis kannatlikult kandma.

5. Kui majas wara õnnistad,
 Selt tõrju kaimud kõlbmatad —
 Kõikmeel ja priiskus ära;
 Seft kui hing alanduseta
 Täis toredust ja uhkust ka,

Siis puuduks parem pära:
 Glu ilu, sügaw laius,
 Armu täius,
 Mis ei taju
 Ära ilma wara laju.

6. Ja wiimaks koos kõik palume,
 Et oleks Su Waim üksi see,
 Kes walitseks siin majas;
 Sest Ta on kes kõik hästi seab,
 Kõik elu õiges korras peab —
 Meid ehk armu-ajas.
 Kalla alla meile kõigil
 Elukäigil
 Waimu Trööstjaks —
 Ilma tolmust taewa tõstjaks!

65. Armastus.

1. Oh armastus, sa õnnis aim,
 Sa taewajugu kallim taim —
 Su järele ma ihkan!
 Sust võrsub wälja kannatus
 Ja sigib elus õnnistus —
 Su abil hõelust wihtan.
 Tule ole
 Meile waewas elulaewas rahu loojaks,
 Ilma taewa-õnne toojaks!

2. Tõest õnnis iga maja, paik,
 Kus armastuses elu wait
 On inimeste keskelt;
 Kuid kole, hirmus on see koht,
 Kus naised ja naist riid — põrguohd
 Peab enne jurma leskel.
 Tõudke, nõudke
 Sest siis rahwas waimus wahwas armu taga,
 Et kõik elu oleks waga!

3. Oh mõtle iga inime
 Küll ikka seda järele,
 Kelt saad, mis on sull' maja?
 Kes on see rohke Armukaew,
 Kes peab sind üles igapäew
 Ja warjab kõik su maja?
 Mõta, tõtta
 Selle ligi, kes kõik higi pühib armsalt,
 Annab abi hädas armsalt!

4. Eks ole armas Sumal see,
 Kes loond sind ilma targaste
 Ja kõik, mis iial aga?
 Ta on, kes ilmad walitseb,
 Kes iga hinge talitseb,
 Et seltsiks Pühamaga.
 Kiida, wiida
 Armu juures Looja juures templis aega,
 Armastes hing Isa, Poega!

5. Oh tunne ristiinime,
 Et igauks on sinule
 Maailmas ligimene,
 Kes aga sattund hädasse, —
 Sest aita kõik armsaste
 Kui kärib Igawene:
 Päästa, tõsta
 Patumädaft, surma-hädaft ligem üles —
 Glu pärid siis mu süles!

6. Ja armsad lastewanemad,
 Ehk nende ülewaatajad —
 Käst Loojalt on teil täita:
 Te armastage omaiseid
 Ja hoolitsege ikka neid —
 Head wõtke nõdruil näita:
 Waatke, saatke
 Tõemeele, õige teele lapsed juba,
 Siis teil usk — kõik Päästjalt luba!

7. Ning wiimaks, armas peig ja pruut,
 Teis armastus teeb imet uut,
 Mis muil ei meelgi mõista:
 Teil arm on kõige magusam
 Ja elu õndsam, wagusam —
 Teil siin kui taewas seista.
 Püha iha
 Südamesse waenusesse Jeesus anna,
 Armust taewa pulma fanna!

66. Kannatus.

1. Waik kannatuse-ingel
 Käib läbi ilmamaa;
 Kus hädaoht on hingel,
 Seal taewast trööstjaks ta.
 Tal filmist rahu särab,
 Hell waga wiis ja arm;
 Hing hoia, kui ilm kärab,
 Ta ligi, jeal ei karm!

2. See ingel wiib kui süles
 Sind ilmast läbi truult;
 Ta räägib sulle üles,
 Mis oota õnne-suult;
 Seft kui läed hoopis araks,
 Siis ta sind julgeks teeb;
 Ta muudab risti paraks,
 Et kõik weel hästi läeb.

3. Ta waigistab kõik valu,
 Teeb nutja naerule,
 Wiib läbi leina-palu
 Lustaeda armjaste.
 Ta seltsis päwaks saamad
 Dötunnid — seda tea —
 Ja terweks hirmsad haamad,
 Eht küll ei just nii pea.

4. Su pisaraid ei põlga;
 Kui tahab tröösti sind;
 Ei jäta ihad wõlga,
 Kui neil sul õige hind;
 Ja kui sa elu-marus
 Ka nurised: Miks nii?
 Siis waitfelt oma arus
 Teed näitab taewani.

5. Ei kostust wõta anda
 Ta wast, kui küsid ja;
 Ta juhtsalm on: Rist, kanda,
 Pea puhkepait näib ka!
 Nii kõnnib ta su kõrwal,
 Ei suurt ta kõnele;
 Ta meel käib taewa sõrwal,
 Kus eesmärk tullane.

67. Mitme häda troost:

1. Miks nii tihti silmis pisarad on vool?
 Ja nii mitu waewa hinges sala weel?
 Mitte nii, oh wennad! Kas see mehe-meel?
 Heitke ära mured! Kõik läeb hästi eel.

2. Üles waatkem rõõmul taewa Jä pool,
 Easte elu pärast on Tal ikka hool.
 Ei ta mingit leina näe hea meelega;
 Snnistust ja rõõmu walmis saatma Ta.

3. Aga meie meeled juhmid õnnele,
 Tõukwad tagasi selge headuse.
 Kuidas on nüüd ilmas, ei peaks olema:
 Paremad wast olgem, parem tuleks ka.

4. See on hästi eland kuni hauale;
 Kellel' Sumal kinkind kalli lootuse;
 Seda higistama ilma möll ei pannud,
 Kes on lootes filmad taewa pöördä annud.

68. Mõtted ema haua.

1. Siin, mu ema, uinud waitšes rahus
Mulla-sängis, meist su lastest lahus —

Ei tõbel ammu

Kurnata find ole enam rammu.

2. Beerand sada aastat kui said seie,
Mlaeased jäime maha meie.

Mind seni Sumal

On küll saatnud imelisel kumal.

3. Imelgi siin emal uni algas:

Kõik ilm nagu enda nägu salgas —

Kui tulemeri

Nähti taewas, maa kui weri.

4. Hoia, Sumal, mind sel ime walgel:

Olgu hirm mul hõela mõtte algel

Ta anna mõista —

Su ees fõrd nii aru tehes seista! — —

5. Rist siin haua ütleb: Rist on kanda,

Ristipoodust tunnistustki anda,

Kus kibuwitsad —

Elupaewad offaid täis ja kitsad.

6. Olgu kitsad — see ei suurem wiga —

Kui on muidu roosiline iga;

Mul rooja pole,

Sest ep elu ongi mul kurb, kole!

7. Armu-hõlmas hingad ja siin ema —

Mujal pean ka mina wärisema:

Ma kaotfin ilmast,

Kui arm mull' ei hiihgaks Ija filmast.

8. Ija, Su pool' üles waatan mina,

Tuhi armu-silmaga mind Sina

Ta peasta ära,

Kui ei suunda kanda ilma kära!

69. Isa mälestuseks.

1. Kõik võerad oleme siin ilmas,
Ei kodu siin, waid taewas ta;
Siin walupisarad on silmas,
Seal otsas oht, kõik häda ka.
Siit peame küll kord lahkuma,
Sest seal on meie isamaa.

2. Jah isamaa on seal ka minul:
Mu isa, sa ju oled seal,
Kes sünnitasid mind, et sinul
Ma abiks oleksin kui eal,
Kõik Isa ka, kes Waimust weest
Mind saatsid wälja põrguleest.

3. Mu isa, eks nüüd ole tehtud
Eu töö kõik ära korraga? —
Jah, seda õige tihti nähtud,
Et õhtu tulnud ootmata;
Ka jõudnud randa laewamees,
Kui häda kartis merewees.

4. Nii tuleb sügise ka kätte,
Kui waewalt suwe nägime
Ja kes ei hoolitse just ette,
Jääb tapja talwe wõimule:
Sest walmis olgem igal aal,
Et siin meil käia heljuraal.

5. Nüüd hingab, isa, su põrm hauas —
Ei ole enam kanda hoolt;
Mu palwe on — et taewa lauas
Hing armu saaks meil Peastja poolt,
Ja et Jehoowa palge ees
Üksteist näeks õndsja walge sees!

70. Sõpetaja lahkumiseks.

1. Oh koguduse wahimees,
Mu karjane ka Kristuses,
Sa lahkud meilt nüüd ära!

Siin tegid hoolfaste Sa tööd
Ja peletasid patu = ööd,
Et paistaks taeva jära.
Aga taga
Bäbe näuti tunda jäuti

Sumalaga
 Müüd jätab ta
 Rihlkonna maa
 Ja kõik see koguduse ka.

2. Jeesand võta kinnitada
 Su karja, et käiks õiget rada,
 Mis näitnud lahkuw karjane;
 Aga karjast aita minna
 Siit rõõmsalt omastega sinna,
 Kus ase uus ou temale.
 Seal Jeesand õnnista Ja jälle armuga
 Ametisse,
 Et karjal jääks Ges-märgiks hääks
 Ja hulga koguduste pääks!

3. Nõnda, Jeesand, Jse aita,
 Et sulane ei waenlast paita,
 Waid kutjaks rahwad Lõele!
 Et ta jõitleks Sõna wäega
 Ja wõitleks kindla uju-käega,
 Wiiks karja Gluõele.
 Kui wäsiwad wahimees, Und anna hana sees
 Armsa kõrwal;
 Kuid ihu kaim — Hing taewa taim,
 Tal olgu õnnis taewa waim!

72. Špetaja seadmiseks.

1. Müüd rõõmupäew on jõudnud kätte,
 Et püha leping tehtawat,
 Seft jäänud maha mure mõte
 Kõik kirikusse tõttawat:
 Seal laulatada lasta luba
 Nuus noorpaar jaand üks teisega;
 Seks kirik rahwast täis kõik juba,
 Kõik ootwad peigu pruudiga.

2. Näed: Peigmees minemas on walmis,
 Miks wiirwitab siis tulla pruut?
 Kas pole sel veel pärjad palmis,

Ei kuube seljas uhiut? —
 Ei wiga neist, kui üksmeel aga
 Deeb sõnakuuljaks peiule,
 Siis pruut on armas küll ja waga —
 Peas õiguse-kroon fullane.

3. Peig astund ette altarile —
 Kus on siis ifka weel ta pruut?
 Kas arwab see ehk ehteid üle,
 Mis walmistand ju mitu tuud? —
 Ta teadku: Sonne loota pole,
 Kui ehteis küll meel ühine;
 Ja neil weel tuleb elu kole.
 Kel usk on meelest tühine!

4. Mifs lasch oodata pruut ifka
 Nii altari ees peigmeeft weel
 Ja õpetajaid aega pikka?
 Efs laulatust tal ifka meel?
 Wõi ei ta peagi peigmeeft kalliks
 Ta pühas preestri = ametis?
 Wõi soowib, et peig laiskust salliks,
 Kui käidaks siidis, jametis?

5. Ei preester jalli pattu pruudist,
 Ei õige prohwet libitse,
 Ei jünger kuuluta muud nudist
 Kuid, mis on meistri tahtmine.
 Kuis wõib siis ka nüüd õpetaja
 Meelt mööda olla hõelale,
 Kui tõele tunnistust on waja
 Kristuse käsu järele?

6. Nii kohus õpetaja mõrsjal
 Ja naesel sõna kuulda auul
 Kui igal ühel waimust wõrsjal,
 Kes rahwa ilu, kroon ja laul;
 Kuid igamees peab abifaasat
 See wasta kalliks pidama
 Kui oma elu lilleaasat
 Ja armastuses elama.

7. Eh! Õpetaja seisab ammu inä
 Tu altaril peigmeheena,
 Ta poole pruut ei ilmu sammu,
 Baid ainult fogudust näen ma —
 See ootab seda rõõmsal palgel,
 Mil õpetaja õnnistus
 On foguduse peale algel,
 Mis olnud kaua igatsus.

8. Nii peigmees küll on õpetaja,
 Kuid fogudus tal pruudi eest,
 Kel hinge-karjast kuulda waja
 Kui naesel kohus oma meest:
 Seft olgu üksmeel Jeesu nimel
 Nüüd kõigil õpetajaga —
 Auul aset andes armu-imel,
 Mis wõtab kuulutada ta!

73. Õige õpetaja pärast.

1. Kolmainus Jumal juures wäes,
 Nii maa peal kui ka taewas,
 Meid pead Sa oma armu käes
 Ja aitad kõiges waewas:
 Sa oled meie warjupaik,
 Su sees on elu meil hea, wäik
 Ja julge üle kõige
 Ning õnnis siin ju õige.

2. Su riik on armu walitsus,
 Rõõm, rahu Pühas Waimus;
 Su rahwas on see fogudus,
 Kes usklik omas aimus.
 Ei oma riiki jalli Sa,
 Kes põlgab Templi kallima —
 Su ainusündind Poja,
 Kes rajand Sulle koja.

3. See kirik igaweste jääb,
 Kus Jeesus Kristus alus, —

Kui maa ja taewas hukka läeb
 Ja pilkjad põrgu-walus;
 Seal riigis aga olla hea,
 Kus Jeesus Kristus ongi Pea,
 Meil Kuningas ja Issand,
 Kes hõelad wangi wifand.

4. Oh kindellinn ja wahimees
 Ning Israeli hoidja,
 Sa fõnidsid oma rahwa ees
 Ja olid selle toitja!
 Nüüd annad Sa ka karjatsed,
 Kes kui Su õiged julased
 Siin meie eest hoolt kandwad,
 Mis tarwis meile andwad.

5. Sest ametiase õnnista,
 Oh Issand, Spetaja,
 Et Kristuse käst oleks ta
 Ja surma kuulutaja:
 Et karja noorel rohumaal
 Wõiks jöötä ta siin igal aal
 Ja joota Glukaewust,
 Ning uskjad peasta waewust.

6. Kui aga lambad eljima
 Wast peaksid karjast ära,
 Ehk waenlased neid petwad ka,
 Wõi tõstwad hirmuks kära:
 Siis olgu hoolas karjane
 Neid karja tuues armsaste,
 Ehk peaks ka oma elu
 Nii jätma ta kess pelu.

7. Küll põrguhuntki marastab,
 Jehoowa, siin Su karja;
 Ta murdma hulgal lambaid saab,
 Kui neid Su Waim ei warja;

Sest anna usku, kannatust
 Rest häda, waewa wiletsust —
 Ja wõta pea Su juurde
 Meid oma lauta suurde!

8. Kuid aga karjast kaitse Sa,
 Dh Jõsand, armu täega:
 Tee targaks, julgeks, wapraks ta
 Su Püha Waimu wäega,
 Et karja kasuks kaua ta
 Wõiks tööd siin teha õnnega
 Ja pärast elu-waewa
 Su juurde saada taewa!

74. Sünnipäewal.

1. Auu, kiitust, tänu — Jõsand, Culle
 Sel hommikul ma rõõmsalt annan nüüd,
 Mil andsid elu ilma mulle,
 Mil esimest sain Su käest armuhüüd.
 Dh Isa, eks mind ole loond Sa nii,
 Et pean küll imestama kõigiti?

2. Ka tänu Culle, Jõsand, annan —
 Et ma Su armust hoitud tänini;
 Su heldust ikka meeles kannan,
 Et osaks annud mulle pealegi
 Weel ülemat Su Pojas Jeesuses —
 Kui usun, hukka ei saa iganes.

3. Dh lase, Jõsand, oma Waimu
 Mind tunnistada tõsi Jumalat,
 Et elus, ei ka surmas laimu
 Teeks mulle kurat, maailm, ega patt.
 Dh Isa, Poeg, Waim — kolm kõik ühtlasi —
 Mind saatke ilmast läbi dieti!

75. Haige sõbra pärast.

Dh helde Isa, kes Sa oled taewas!
 Mu palwet haige sõbra pärast kuule

Ta awita, et wõiks mu leinaw luule
Mu kallist kosutada tõbe-waewas!

Sa oled Tüürimees me elulaewas,
Wõid teelda ära iga häda-tuule
Ja hiiüdma panna seni waitind huule
Ja kiitma keele, kes wast kurtis, kaebas.

Oh püha Poeg! ehk effijad küll meie —
Meil fiiski Sinu tõe Waimu läbi
On südames jäädaw elu-eie:

Ei ilm, surm, põrgu — teha wõi meil' häbi,
Kui Sina asud meie sekka seie
Ja oled Arstiks, küll siis saame abi!

76. Sõbra mälestuseks.

Sa, keda meie nutt wõi äratada,
Miskpäraft puhkad nüüd ju omaft käigist?
Kas liiga tundsid päikse lõune läigist?
Kas küll sind õowürst wõttis hirmutada?

Ei, julgel sammul astsid kohkumata
Sa nooruses, mil jõud on üle kõigist;
Silm säras sinul lootus=rikkast näigist,
Mis õnne lubas hulgal omastada.

Ei mitte nii kui last, kes wäetifene
Ja eemal emad hakkab igatsema,
Sind kodu küll ei kutsund emafene.

Sealt hiiüdis Iha heal sind taganema,
Kus sinu teades lõbus radafene,
Et meelt ja Ta ees õpiks talitjema.

77. Tähtede taga.

1. Tähtede taga fõrd selgeks kõik muutub,
Lõppu seal lootus ja igatsus näeb!
Mis siin wast walusalt, süda, sind puutub, —
Seda kõik Wägewus tafa seal teeb!

2. Tähtede taga kaob ära kõik wari,
Seal ja kõik mõistad ja awatud näed;
Mis sa siin ootasid „weikene kari“,
Seda seal täidawad taewa wäed.

3. Tähtede taga seal leidwad need üksteist,
Keda karm saatust siin lahutand;
Wahesein langeb seal maha kui piksteist,
Süda wast südant seal kätte saand.

4. Tähtede taga seal lehtawad palmid
Taewaliski õhku, oh mõitleja, sull';
Surmani wäsinuil' pühamad salmid
Hinguseks laulwad seal inglid küll, küll.

78. Pabeli wangis.

1. Auus ja waga neitsike Susanna
Wangipõlwes Pabelis,
Siin sind meelemärgiks kirjapanna
Tahan laulus, südamis.
Wõiks ju ingel võelda unes mulle,
Wiletsale süüta pilgatulle:
Kas ka kannel leinamas
Dli sul seal remmelgas?

2. Su heal, kannel mõnul wist küll kõlas
Ennem armjal Juuda=maal,
Kus ju isa käsu=teel ehk elas
Muidu foos nii tigelal;
Kuid ta wiidi raske südamega
Kõige rahwa, kodakondsetega
Wangimaale Pabeli,
Kus siis Paali teeniti.

3. Seal üüüd kodakohast kangel ära:
Tütar isa usku jääb,
Ka ei ahwa teda mõeras järe —
Juuda mehele ta läeb,

Kes on usklik mees ta oma usku,
 Igas hädas tunneb tema tustu —
 Kel Susanna ilu, au
 On ta õnne ülem nõu.

4. Sest truuks jäi Susanna tiusatuses
 Armsa Sojakimile;
 Ega annud surma ahastuses
 Ohwriks ennaft sundjaile:
 Kes wast kavaluse, wõimu abil
 Demaga tööd tahtsid teha häbil —
 Kuid Susanna Jõsandas
 Wõitles, petjaid peletas.

5. Nii tal wõersil wangis ka weel kallid
 Isamaa, usk, emakeel;
 Ja ka wanemate seas, kes hallid,
 Mehega tal auus üksimeel.
 Snn suur oleks meilgi siin maal osaks,
 Kui usk, üksimeel peredes weel wõsaks
 Emakeele heamaa pealt
 Taewa poole tõstes healt!

6. Aga, et Susanna ei löönd kilda
 Wäewõimul, petistel;
 Ega annud järel warem, hilda
 Abielurikkjatel:
 Sest ep waleteel ta ropuks hüüti,
 Sellepärast furnuks lüia püüti;
 Aga Jõsand ülewal
 Kuulis palwet ägajal:

7. Peastjaks, trööstjaks, kohtu-ingliks saatis
 Jõsand Danieli pea; —
 See nüüd hõelate tööd kuulas, waatis —
 Rahwal oli sest meel hea:
 Mõistis surma teise teotajad;
 Laimatuile said nii õnne-ajad:
 Sojakim, Susanna auus
 Riitsid Jõsandat kuis jõuus!

8. Jõhsand, kuule ka mu hüüdmist, palwet:
 Mil mu kannel remmelgas
 Kurdab sünnipäewal wastu talwet —
 Arm, auus nimi mudas maas
 Üleannetute wihawaenu pärast,
 Tüdind ise nende laimu kärast:
 Dotan inglit ilmuma
 Muu ja õnne awama.

79. Palwe.

1. Kui elu raske tunnil ju
 On üsna kitsas käes,
 Siis palwele ma õnnetu
 Wast haakan ime wäes.
2. Müüd sõnad eluwäge täis
 Mu huultelt kõlawad
 Ja arusaamata neist näis
 Muu, ilu pühamat.
3. Siis südame pealt koorem kaob,
 Kõik kahtlus kaugelgi —
 Ma usun, pisar silmist waob,
 Kind kerge, kerge nii!

80. Ürka jälle laul ja kannel!

1. Hilja oli kurb, tee tühi
 Kui ei iial Kaanani;
 Waewalt nähti kaht koos, ühi
 Teel weel sinna totrasti.
 Tuhad naersid, pilkel juba,
 Keda nägid minewat,
 Just kui poleks minna luba —
 Laimateles pühamaad.

2. Üra küll ei unustanud
 Siionit ta lapsed eal,
 Kuid eks Pabelis nad jäänud
 Kurtma haleduses seal,

Kui nad remmelgate külge
 Kandlid riputasivad
 Igal ühel oli tülge
 Böersil kiita Issandad.

3. Kui nad isekesis aga
 Rääkisivad templi auust,
 Ritutasid wärinaga
 Pead ja nutsid kõigest jõuust:
 Sest et paganate parwed
 Püha paifu roojastand;
 Kuid nüüd Issand täitis tarwet
 Nime auuks kui töotand.

4. Mägedelt sest astwad orgu
 Rahufäsud forraga,
 Rõõmu laulud kuulda; norgu
 Ei jää ükski ietuma;
 Glusakski muutub kõrbe,
 Teel kõik käiwad kärmeste,
 Eht kes waiši weel nõuus on närbe —
 Teele palwes aetakse.

5. Jah, seal Issandalt on kajand
 Tähtsas sõna jõudjasti;
 Maad see annud, rada rajand,
 Pabelist nüüd lähmegi!
 Mitme raske ohu järgi
 Ilmus Tema helde arm,
 Wõtte kandlid, kõihte pärgi,
 Paulge: möödas meele härm!

6. Sumal, looja ja mu hoidja,
 Issand, Ära = Peastija, —
 Sulle, kõigeilma Toitja —
 Kõlaga me kannel ka!
 Nüüd Su auu ja armu kiita
 Igapäewa tahame,
 Teisigi weel laulul kiita
 Kodu-teele perile.

82. Mind juhata.

1. Oh armas Jumal, saada
Mind kaitsejal käel,
Siis ei wõi hirmutada
Mind kuri hää!

2. Ja tahaks mind ka petta
Küll libe feel,
Ei wõrku saaks mind wõtta
Ja tige meel.

3. Ehk kui ka rõhub maha
Mind raske rift,
Ei siiski tee see paha
Mull' õige wift.

4. Sest mida enam waewas
Mul ihu on,
Siis seda armsam taewas —
Mu hinge õnn.

5. Seks, Issand, lase kanda
Weel risti mind,
Kui saan nii rõõmu randa,
Kus näen ma Sind!

6. Jah saada mind, mu Jumal,
Kui tahad Sa,
Kui mõistma Su teed rumal,
Mind juhata!

82. Palwe hea walitsuse pärast.

1. Jumal, oh kaitse head	2. Riiki suurt, wägewat,
Reisrit, me riigi Pead	Usukat Wenemaad,
Raua siin Sa!	Kaitse küll Sa!
Rõrkide surujal,	Hoia hea walitsus,
Rõrkade kaitsejal,	Rahul ta wägewus —
Kurbade trööstijal,	Alga kõik kõlwatus
Doeks jää Sa!	Häwita Sa!

3. Võitlejat wäge meil
 Auulikult sõja-teil,
 Kaitse ka Sa!
 Kurjuse nuhtlejaid,
 Auususe peastijaid,
 Rahule sundijaid,
 Wahwusta Sa!

4. Sõguse soetajaid,
 Rahutöö toetajaid,
 Kaitse just Sa!
 Glu neil wooramat,
 Rohustes tegewat,
 Tegudel tulusat,
 Awa muil' Sa!

5. Headuse Kuningas,
 Ennistust pühamas
 Väita Sa!
 Raunile töttawust,
 Sõnne sees madalust,
 Kurbduses kannatust,
 Anna meil' Sa!

6. Ole eestseisijaks
 Meil truuks kaasreisijaks,
 Saada meid Sa!
 Südamet soendajat,
 Pausa head lõbusat
 Glu, mis ehil maad,
 Shuta Sa!

83. Junbeli-aasta mälestuseks.

1. Müüd rõõmsalt laulad Gesti-sugu,
 Et wabadusest pead küll lugu,
 Mis aastat seitsekümme wiis
 Sa Looja abil ära eland,
 Kell' tänuks laulud juust sul kõland
 Kas auuks jult ka Tall' eluviis?

2. Oh Gesti wennad, ühendagem
 Ja teine-teisele toeks saagem
 Ja olgem Waimus tulised:
 Et teeksite teod tõemeeli,
 Paul kõlaks Loojal Gesti keeli
 Beel tänuks aasta-tuhanded.

3. Mifs Gesti õed ja wennad wartsalt
 Ei liida wooruses end armsalt,
 Kui õnnepõlw nii õitseb ees?
 Mifs weel ei jäta waenu, wiha
 Oh! olemet küll üks luu, liha,
 Kel Gesti-weri soonte sees?

4. Tah üks on küll me luu ja liha —
 Kas aga üks ka meie iha?
 Üks süda, keel ja ka üks meel?
 Eks ole näha, et me lahus,
 Ei toeta sugugi teist rahus —
 Ei aita armus eksiteel?

5. Nii aasta kümmeid on ju närind
 Meid waenumadu ja meilt päring
 Suurt osa meie jõudu, hüüd;
 Kuid weel ei oleks aeg meil hilja,
 Veel ühendus loots waimu wilja —
 Kui wigu tunneksime nüüd.

6. Sest keegi ärgem ootkem seni,
 Kui walu lõikab südameni —
 Oh teadkem — surm siis pea meil käes;
 Waid hädas üksteist appi hüüdkem
 Ja wiga enne tunda püüdkem,
 Kui sureme kõik waenu-wäes.

7. Wõi on ehk mõni meie wendist,
 Kes sugugi ei hooli endist
 Ring otse surma suhu läeb?
 Ma usun, seda küll ei ole —
 See tegu oleks jält ja kole,
 Mis jäädwalt jalestusjeks jääb.

8. Sest igauks end peasta püiab
 Ja häda sees teist appi hüiab —
 Miks meiegi ei seda tee?
 Meil mitmel rikkund meeled madu,
 Doond terwisele jäädwalt kadu,
 Kui abi ei saa nendele.

9. Seks ärgu rumaluse häbi
 Meid mitte keelgu katsmast läbi,
 Kus kellelgi on tõbe koht;
 Sest umbes ei wõi anda meile
 Su arstid rohutu, kui ei neile
 Me awalda kus häda, oht,

10. Et näidake siis arstidele,
 Kui tahame veel termisele,
 Kuis lugu on küll meiega.
 Ehk kui meist mõni halsmatuse,
 Siis arsti hoolde armastuse
 Ka neidki wiigem waadata.

11. Kui nõu nii kindel, wõtkem warsti
 Nüüd endil walida head arsti,
 Kelt abi ei läe üle jõuu.
 Sest tunneme üht üle kõige,
 Kes wana küll, noor siiski õige —
 Et kuulakem wasti kõik Ta nõuu!

12. Sest wennad, tema poole tõtkem
 Ja nõrgad, nõdrad ühes wõtkem,
 Kel wihawing just kehas teeb:
 Küll siis See auuwäärt Wanakene,
 Kes Jumal on ja inimene,
 Meid kõigest tõbest terweks teeb.

(Arst kutsus haigeid ette):

13. Et tulge, tooge kõik mu ligi,
 Kel iial haigus, häda higi —
 Ma olen arst, kes teie wend:
 Sest tunnistage julgelt wiga
 Ja andke teada tõbe iga,
 Mis ajast keegi põdenend!

(Silma haiged ilmuwad ette ja ütlewad):

14. Meil wigased on filmad ammu,
 Nad wiltu waatwad iga samm,
 Mis teised käiwad õnneteed;
 Mis omal — see on näha kullast,
 Mis teistel — odawamgi mullast,
 Ehk kui tuhk kefet kollet, leed.

(Arst neile):

15. Siis, kallid saimud, filmi tikkund
 On kadeduse = kae, — see rikkund
 Teil filmad nõia = sõbasse;

Kuid kae weel kaob ära seega,
 Kui filmi tahetseuse = weega
 Te igal päeval pesete.

(Kõrwahaiged):

16. Meil kõrwad teewad ammu häda,
 Nad wuhisewad, jookswad mada,
 Mis kuulmist kohalt takistab:
 Sest nad küll kuulwad paha sõnu,
 Kuid hääl ei ole neis suurt mõnu —
 Hea kõne kui umbkeelselts jaab.

(Arst):

17. Et lugu teil nii kõrwadega
 Ja häda õige = kuulmisega —
 See tulnud wale = kõngu wäest.
 Et saada õige = kuulmisesse:
 Seks wõtte lasta kõrwadesse
 Nüüd usuõli minu käest!

(Mina = haiged):

18. Meil kõitidel on nina nobus,
 Sest oleme kõit hirmsas ohus,
 Et haistmine on üsna kõhn.
 Mis kõige jälgim oli enne,
 Sest tunneme nüüd head meelt, enne
 Kuid mädal haiseb lille lõhn.

(Arst):

19. Jah pealtki korpas näib teil nina,
 Sest tõbe = iga märkan mina,
 Mis hakkand jääb, soos käimise;
 Siis aga sellest terweks saate,
 Kui wiina waimu haistutate,
 Mis õht toob taewa mägedest.

(Suuhaiged):

20. Meil suu ja keel on maotud itka
 Ning huuled ajab hõõgil pikka
 Ei söögi isu sugugi;

Ja wesi juua wänge, sagus,
Sapp ainult suus meil on weel magus —
Rihwt kõhus seegi koguni.

(Arst):

21. See wiga on teil tulnud sellest,
Et maius-asju otnud hellest
Ja söönd neid aina aplaste;
See peale sõnapiima aga
Ei joogiks peale nõudnud taga,
Mis korda saadaks seadmise.

(Salwatute, toojad):

22. Neil ihust kadund waba tundmus,
Kuid raskelt rõhub sala fundmus,
Et wabisewad surma suus,
Ja siiski keegi neist ei sure,
Sest suur meil nende pärast mure,
Mis igal tunnil ikka uus.

(Arst):

23. Oh armisad halastajad hinged,
Neid halwanud on tuuled winged,
Mis warju=riigist puhunud;
Seepärast armastuse=salwil
Ja wennalikuil pala=palwil
Nad saagu hästi hõerutud.

24. Seepärast, kes neid tõite seie,
Mult saate tänu palgaks teie
Ja auu weel osaks suuremat,
Kui nende eest weel hoolitsete
Ja halastuse=tööd nii teete,
Et surma=wangist peasewad.

25. See töö, mu sõbrad, on küll raske,
Kuid siiski ärge lõdwaaks laske,
Siis wiimselt ärkab neil iht, oid,
Ja teie saate taewa=riigis
Auu=õndsust püha ingli=liigis,
Et paistate kui päikse=loit.

26. Kuid, kes teist waimu poolt fiin waene,
 Ning keda litsub patu=paene,
 See usus wara saab mu käest;
 Ja kes kurb ilma rõõmutäraft
 Ning hooles oma hinge päraft --
 See rõõmustud saab Waimu wäest.

27. Kes tasaselt ja waitjelt eland
 Ning ilma auu ja hүүd on põland --
 See tõeste päril ilma=maa;
 Kes õigust, tõtt fiin ikka ihkab
 Ja kõigis ülekohut wiikab --
 Sel laud on kaetud minuaga.

28. Kes armu heitnud teiste peale
 Ja kuulnud waeste häda=heale --
 See armu saab mult rohkeste;
 Kes puhtust südames on kannud,
 Ei patuhimule maad annud --
 Küll Jumalat saab näha see.

29. Kes rahu ilmas taga nõudnud
 Ja leppimises ette jõudnud --
 See Jumalal jääb lapsena;
 Kes õigust nõudes kannatanud
 Ning hõelailt teotust osaks saanud --
 See taewa peabki pärima.

30. Küüd kuulnud olete, mu armsjad,
 Kõik õiget Arsti, olgem armsjad
 Ja täsku, sõna pidama:
 Siis terweks saame igast hädast,
 Ja peaseme maost, patu=mädast
 Ning heapõlw kestab lõpmata!

Juhataja.

I. Kristlik õpetus.

	lehek.
1. Glusõna (Saksa keelest Spitta järel)	3
2. Sul on igawese elu-sonad (S. f. Spitta j.)	4
3. Kolmainule	5
4. Jumal on armastus (Saksa f. Schmid'i j.)	6
5. Kristuse täius (Saksa f. Spitta j.)	8
6. Kristlikuks rahuks	10
7. Kristmise mälestuseks	11
8. Warjupaik (Saksa f. Geibel'i j.)	13
9. Lunastajale (Saksa f. Novalis'e j.)	14
10. Rahu (Saksa f. Heine mõttel)	15

II. Kristlik aasta

11. Kristuse tulemiseks (Saksa f. Rückert'i j.)	16
12. Jummal on meid armastand	17
13. Jõulu puul	18
14. Jõuluks	18
15. Aasta lõpul (Saksa f. B. Strauß'i j.)	21
16. Aasta lõpuks	23
17. Uueks aastaks	23
18. Kolme-kuninga päevaks	24
19. Kristuse ilmunine (Saksa f. Spitta j.)	24
20. Palwe päevaks	25
21. Urge nutte mind, waid eninast (Spitta j.)	26
22. Pihawõtte hommikul (Saksa f. Geibel'i j.)	27
23. Ülestõusmise pühaks (Saksa f. Spitta j.)	28
24. Täewamineku pühaks (Saksa f. Dersteegeen'i j.)	30
25. Suwiste pühiks	32
26. Kolmainuse pühaks (Saksa f. Spitta j.)	33
27. Palwe kewadisel hommikul (Saksa f. Knappi' m.)	33
28. Hommiku laul (Saksa f. Karol. Rudolphy'i j.)	34
29. Ohtu laul (Saksa f. Kinkel'i j.)	36

30.	Õhtu palwe (Saksa f. G. Zeller'i j.)	36
31.	Õhtu rahu (Saksa f. von Gallersleben'i j.)	37
32.	Päitefe weerul (Saksa f. Rückert'i j.)	37
33.	Sumisel hommikul (Saksa f. von Gallersleben'i j.)	38
34.	Hommikune rahu (Saksa f. von Eichendorff'i j.)	38
35.	Homniku laul (Saksa f. Schiller'i j.)	39
36.	Õhtu lauluke	39
37.	Döbelinad (Saksa f. Herder'i möttel)	40
38.	Döl mere ääres (Saksa f. Geibel'i j.)	42
39.	Suwel (Saksa f. B. Strauß'i j.)	43
40.	Sügisel (Saksa f. B. Strauß'i j.)	45
41.	Villefese wastus (Saksa f. von Gallersleben'i j.)	47
42.	Dö ja päew (Saksa f. de Wette j.)	48
43.	Homniku laul	48
44.	Sööma laulukesed	49
45.	Õhtu lauluke	49
46.	Dh walwa mind! (Saksa f. Rückert'i j.)	50
47.	Talwel (Saksa f. Spitta j.)	50
48.	Muutumatale (Saksa f. Fink'i j.)	51
49.	Jäädaw kewebe (Saksa f. Uhland'i j.)	52
50.	Jgawene aeg (Saksa f. Löwenstein'i j.)	52

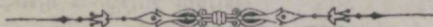
III. Kristlik elu.

51.	Õsadus Jssandas (Saksa f. Spitta j.)	53
52.	Hea nimi (Saksa f. Spitta j.)	54
53.	Jumalast istutatud taim (Saksa f. Spitta j.)	55
54.	Ujus kindel, armust rikas (Saksa f. Spitta j.)	56
55.	Troost Jeesuse armus (Saksa f. Spitta j.)	57
56.	Palwetus (Saksa f. Terstegeni j.)	58
57.	Rööm Jssandas (Saksa f. Fink'i j.)	59
58.	Jssanda julane (Saksa f. Spitta j.)	60
59.	Ma usun (Saksa f. Spitta j.)	61
60.	Jääge truiks kõik Jeesusele (Saksa f. Spitta j.)	63

IV. Kristlik ford.

61.	Glu eesmärk	64
62.	Kristlik üksmeel (Saksa f. Spitta j.)	66
63.	Selle majale on õnnistus tulnud (Saksa f. Spitta j.)	67
64.	Ma tahan oma perega (Saksa f. Spitta j.)	68
65.	Armastus	70
66.	Rannatus (Saksa f. Spitta j.)	72

67.	Mitme häda troost (Saksa f. Overbek'i j.)	73
68.	Mõtted ema hual	74
69.	Ja mälestuseks	75
70.	Õpetaja lahkumiseks	75
71.	Õpetaja Jumalaga jätmiseks	76
72.	Õpetaja seadmiseks	77
73.	Dige õpetaja pärast	79
74.	Sünni = päeval	81
75.	Haige sõbra pärast	81
76.	Sõbra mälestuseks (Saksa f. Rüdert'i mõttel)	82
77.	Tähtede taga (Saksa keelest)	82
78.	Babeli-wangis	83
79.	Palwe (Venekelest Vermontow'i j.)	85
80.	Arka jälle laul ja kannel (Saksa f. Spitta j.)	85
81.	Mind juhata!	87
82.	Palwe hea walitjuse pärast (Venek. Schukowsky j.)	87
83.	Juubeli = aasta mälestuseks	88

Trükiwead ja õiendused.

Lehek.	12, rida	7	Õiendused	Wiga	Õiendus
	12,	7	ül.	pilf' jaib	pilf'jaib
"	16	3	alt	liilledega	lilledega
"	17	"	2	Wõitleja	Wõitleja
"	28	"	19	hlugute	hulgute
"	30	"	11	na' ale	na'ale
"	31	"	15	woogi	woog
"	59	"	1	päral	päralt
"	60	"	15	hoolsal	hoolsalt
"	65	"	23	praegu	pragu

